

Aliiranci odbili težke nemške udarce.

Obdržali vse pridobljene postojanke, katere je sovražnik poskušal zopet priloževati.

AMERIKANSKI SO STRAH NEMCEV.

Pershingove čete porazile glasovito prusko gardo.

ZAPADNA FRONTA.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Poch zavzel še več vasi.

Pariz, 2r. jul. — Aliirske čete so nadalje pridobile na ozemlju na skoro vseh točkah soissons-reimskega umola danes. Glavna pridobitev je bila na zapadnem krilu in okrog Fere-en-Tardenois, po nocojšnjem naznanilu vojnega urada. Številne vasi so prišle v roke aliirancev.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Američani premagali Pruse.

London, 29. jul. (Po Associated Press.) — Američani so zadeli ob nemške najboljše polke v bitki južno od kraja Sergy snoci, kjer je sovražnik pogoltno celo četrto divizijo pruskih gardistov v obupen protinapad. Pozno danes v London dosepele brzojavke kažejo, da so Američani stali kakor kamenita stena, popolnoma zastavili Nemce in jim prizadeli najtežjih izgub.

Brzojavke zelo hvalijo delo Američanov, ali ne navajajo nobenih podrobnosti razen omenbe o težkih izgubah, katere so utrpeli Prusi, posebno od Američanov s strojnimi puškami.

Francozi udarili.

Francozi so pridobili sveta na važni fronti med Sossinsom in reko Ource, na nemškem desnem krilu, danes. Danes dopoldne so podjeli nov napad blizu Grand Rozoya in napredovali pol milje. Tamošnje višavje je že v francoskih rokah.

Se dalje severno proti Soissonsu so Francozi obkolili vas Buzancy in ubili 200 Nemcev, a pozneje so izgubili ves.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Američani prodrli dve milj.

Ameriško armado na aisne-marnski fronti, 30. jul. (zvečer.) (Po Associated Press.) — Skozi navskrižen ogenj tako smrtonosen, kakor je bil kdaj kateri nemški na kateremkoli odseku izza več mesecev, so ameriški vojniki iz osrednjepozadnih in vzhodnih držav potisnili svojo linijo zopet ne-

koliko naprej danes, tako da tvori nocoj končino dolgo aliirske fronte.

Napredovali so znatno, dasi manj nego dve milj, ali podjetje ematrajo za sijajno z ozirom na odločne protinapade nemške.

Francozi tudi pridobili.

Na vsaki strani so Francozi tudi napredovali, dočim so neprestano pritiskali proti vzhodnemu in zapadnemu krilu.

Pozvedba za ranega dne je naznanjala umeknitev gardistov četrte divizije, ali pokazalo se je, da so slavna organizacija in Bavarci še na fronti, in krepki odpor, ki so ga nudili, je pričal o njih slavi. Toda njihova zrtev je bila zaman.

Severno od kraja Sergy.

Američani so prestali dva močna napada ponoči in s svitom so se začela njih podjetja, ki so jih pustila nocoj dokaj severno od kraja Sergy na dolgih slemenih, ki se bližajo gostim hostam onkraj Neslesa, male vasi naravnost vzhodno od Seringes-et-Neslesa, katerega obdržanje so Nemci ljuto nasprotovali.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Aliiranci prenesli udarce.

Pariz, 31. jul. — Po strašno dragih protinapadih proti aliirancem na mnogih točkah soissons-reimske fronte, v gorci prizadevi, razrahljati prijemljaj gen. Fochevih čet, so Nemci večinoma mirovali danes, kolikor se tiče pehotnega bojevanja.

Francoške, britanske in ameriške čete, ki so vihrale naprej več dni, se tudi niso preveč trudile napredovati, po nocojšnjem naznanilu vojnega urada.

Težki topovi v dvoboju.

Med tem sta se obe stranki spravili naprej svoje težke topove in začeli topniški dvovoj, ki mu bržčas ni bilo enakega poprej.

Ameriške čete so videti zdaj v trdnih postojankah pri Neslesu. Po svojem znamenitem večeršnjem napredovanju, v katerem so utrpeli strašne, ali ničve pretrese od cveta armade nemškega cesarja, izboljšujejo ti prekmorski vojniki svoje linije.

Sovražnik tepen blizu Oulchyja.

Davi zarana je nemško visoko poveljstvo zopet začelo močne protinapade na zapadnem delu soissons-reimske bojne fronte. Vzhodno od Oulchy le Chateau se je sovražnik štirikrat zakadil naprej v prizadevi, da zlomi pritisk, ki ga poriva nazaj proti reki Vesle.

Ravno toliko krat je ogenj iz francoskih topov pogoltno prihajajoče valove nazaj, nakar niso Nemci podjeli nobenega poskusa več, po težkih iz-

gubah brez koristi.

Dalje proti vzhodu in severovzhodu od Fer-en Tardenois so hlabre ameriške čete zadele ob slične udarce in jih pretresle.

Pehota počiva.

V smeri Reimsa je bilo malo pehotnega bojevanja v zadnjih štiriindvajsetih urah, in borba je tukaj omenjena na topniško delo.

LAŠKA FRONTA.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Italijani odbili napade.

Rim, 30. jul. — Danes izdano naznanilo vojnega urada se glasi: "Na vsej fronti je bilo obojestransko topniško bojevanje. V Giudicariji in Arški dolini so bili sovražni oddelki odbiti. Ob Piavi so naše pozvedovalne patrole prinesle nazaj orožja in zalog. Trinajst sovražnih zrakoplovov je bilo zbitih."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Četrto posojilo svobode.

Washington, D. C., 31. jul. — Kampanja za četrto posojilo svobode se začne v soboto, dne 28. septembra, in se bo nadaljevala tri tedne, končujoč se dne 19. oktobra, je naznanil nocoj tajnik McAdoo.

Dasi uradno ni bilo naznanjeno, bo znesek posojila prejkone \$6.000.000.000 in obrestna mera, ki jo bodo bondi nosili, 4¼ odstotka. Če se zakladnica kmalu odloči, postaviti na trg zadolžnice ali dolžna pisma (certificates of indebtedness) razdolžna ali odkupna v prihodnjem juniju, ko se davki plačujejo, se utegne znesek posojila zmanjšati.

Uradniki v oskrbi kampanje so naznanili, da bo poseben poziv naslovljen na farmarje, ki so podpisali radodarno k zadnjemu posojilu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Povišba v plačah.

Bethlehem, Pa., 31. jul. — Bethlehem Steel Company je danes naznanila 10 odstotno povežbo v splošnih plačah za delavce. Izza avgusta 1915 je družba dovolila povežbo v skupnem znesku nad 100 odstotkov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

U. S. Steel Corporation.

New, York, 30. jul. — Povišbo v plačah približno 10 odstotkov in veljavno od dne 1. avg. bo dovolila United States Steel Corporation delavcem v svojih tvornicah, je naznanil danes korporacijski finančni odsek. Tristo-tisoč delavcev bo deležnih povežbe v plačah.

To je sedma povežba v plačah, ki so jo sprejeli delavci U. S. Steel-korporacije izza januarja 1916. Sedmere povežbe znašajo skupaj 75 odstotkov. Šest od njih je bilo za 10 odstotkov vsaka in ena, dovoljena v marcu letos, je bila za 15 odstotkov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Feldmaršal Eichhorn usmrčen z bombo.

Nemški diktator plačal z glavo svojo hunsko grozovlado v Ukrajini.

RAZNE NOVICE IZ AVSTRIJE.

Turki in Bolgari se baje naveličali vojne in kajzerja.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Mirovna resolucija zavržena.

Amsterdam, 29. jul. — Resolucijo, izjavljajočo se v prid takojšnjemu miru brez prispojitve in odkodnina, je predlagal v avstrijski poslanski zbornici v soboto poslanec Stanek v imenu Češke zveze. Resolucija je izjavljala, da je nadaljevanje vojne brezkoristno z vidika človečnosti in politične koristnosti.

Zatrjevala je, da bi morali vsi ljudje imeti pravico do samoodločbe, in je predlagala, naj zbornica zahteva, da Avstrija nasprotuje prispojitveni in imperijalistični politiki, ki je prišla na vrh v Nemčiji, ter poskuša sama najti pot v zagotovitev demokratskega mira.

Zbornica, pravi dunajska brzojavka na berlinsko "Vossische Zeitung", ki poroča vmesni dogodek, je zavržla resolucijo kot nedopustno za predložitev glasovanju.

Poslanec Stanek je rekel, da češki narod postane velik in močan vključ preganjanjem od strani tesnosrčne vlade. Čehi niso bili nikdar poprej tako zedinjeni, tako pripravljeni za boj, tako gotovi zmage. Zedinjeni so v trdni volji, je pristavil, in ne bodo nikdar več nosili tujega jarma. Čehoslovaška država je dejstvo, ki ga ni mogoče odstraniti.

Von Seydler, kabinetni ravnatelj.

Dr. von Seydler, bivši avstrijski prvi minister, kakor brzojavlja dunajski poročevalec za "Koelnische Zeitung", je bil imenovan ravnateljem cesarskega kabineta. Ta služba daje bivšemu prvemu ministru vse oblasti zaupnega tajnika cesarjevega za dolžnostjo, pripravljati vladarjevo delo. Brzojavka pravi nadalje:

"Dočim je dr. von Seydler izključen od dejanskega vodstva vladne politike, vendar ostane v najožjem stiku z vladnimi stvarmi in kot cesarjev svetovalec ne ostane brez znatnega vpliva na politično smer dvojne monarhije. Dr. von Seydler je prvi bivši prvi minister, ki bo služil v tem položju, in njegovo imenovanje je dokaz velikega zaupanja, katero stavi cesar vanj."

"Vorwaerts" pravi, da dr. von Seydlerjevo imenovanje splošno smatrajo za dopustitev Nemcem.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Hussarek govori o miru.

Amsterdam, 30. jul. — Pripravljeni smo, skleniti časten mir, bržko se naši nasprotniki odrečejo svojim sovražnim načrtom, ki merijo na naše razrušenje ali zatrtje," je rekel baron von Hussarek, avstrijski prvi minister, ko je predstavil svoj kabinet gospodski zbornici avstrijskega parlamenta, po dunajskih brzojavkah.

Pristavil je, po brzojavkah, da je vojna, kolikor se tiče centralnih vlasti, obrambna.

"Dokler naši nasprotniki zavzemajo stalnično enostranske narekovanja," je nadaljeval, "nam ne preostaja nič drugega, nego nadaljevati vojno in jo izvajati tako krepko, da bo skrajšana."

Ljubi Nemčijo.

"Kakor v vojni, tako v miru, Avstrija ne bo stala sama," je dodal. "Naša zveza z Nemčijo pe resnična srčna zadeva in se poglubi pod vplivom miru. Nič pretečega ni v tej zvezi, katere bojeviti obseg je bil vsiljen centralnima velesilama pa njenih nasprotnikov in prestane, bržko podajo roko miru."

Baron von Hussarek je rekel, da dvojna monarhija lahko ostane popolnoma zaupanja polna v svojo armado in zvezo, da doseže dober in časten mir.

Czernin rešil (?) Rumunijo.

Tekom razprave je grof Czernin, bivši minister zunanjih stvari, rekel, da je avstrijski cesar prišel nasproti rumunskemu kralju Ferdinandu pod njegovo polno ministrsko odgovornostjo. Grof Czernin je rekel, da je doznal na mirovni konferenci v Brest-Litovsku, da kralj Ferdinand začenja umevati osamljeni in obupni položaj Rumunije, in da je želel priti v zvezo s cesarjem Karlom. Grof Czernin je rekel, da je obvestil dr. von Kuehlmanna, tedanjega nemškega tajnika zunanjih stvari, o kraljevih željah. V sled tega, je rekel grof, je Rumunija utekla zadnji obupni borbi in dosegla takojšnji mir.

Poslanska zbornica je sprejela proračun in se potem odgodila za poletne počitnice.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Razdor med Nemčijo in Turčijo?

London, 29. jul. — "Odnosaji med Nemčijo in Turčijo so bili prekinjeni, po neposrednem obvestilu iz Carigrada."

Tako je naznanil kodanjski poročevalec za Exchange Telegraph Co.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Bolgarija se naveličala vojne.

Washington, D. C., 29. jul. — Uradna brzojavka iz Francije pravi danes, da nemški časopisi poročajo, da je šel bolgarski kralj Ferdinand v "tuje dežele" za nekaj časa zaradi svojega zdjavja.

Kakor poroča "Neue Freie Presse", je neki Bolgar visokega stanu na svoji vožnji skozi Dunaj priznal, da se je bolgarsko ljudstvo zelo naveličalo vojne in da pričakuje slabe letine.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Boljševiki morijo velike kneze.

Amsterdam, 31. jul. — Trije ruski veliki knezi, eden izmed njih je bil baje veliki knez Nikolaj, bivši vrhovni poveljnik ruskih armad, so bili usmrčeni od boljševikov, po brzojavkah iz Moskve na "Bayrische Landes-eitung".

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Feldmaršal Eichhorn umorjen.

Amsterdam, 31. jul. — Feldmaršal von Eichhorn, nemški poveljnik v Ukrajini, in njegov probiobnik sta bila smrtno ranjena od bombe v Kijevu v terek, pravi uradno naznanilo, prejeto tukaj iz ukrajinskega glavnega mesta.

Bomba je bila vržena iz enovpreznika, ko sta se peljala v svoj glavni stan iz kazina. Feldmaršalovega adjutanta ime je stotnik von Dressler.

Bomba je bila vržena enovpreznika, ki je vozil tik njune kočije, ko sta se bližala feldmaršalovi hiši. Vavratni mo rilec in njegov voznik sta bila prijeta.

Socialist vrgel bombo.

Preiskava kaže, pristavlja brzojavka, da se zavratni morilec imenuje Boris Dansko in da je bil agent socialnih revolucionarjev leve v Moskvi. Osrednji odbor te stranke ga je opremil z bombo, revolverjem in denarjem, je rečeno.

Brzojavljajoč iz Kijeva (datum ni naveden), pravi ukrajinski poročevalec za hamburški "Fremdeblatt":

"Težak hudournih oblak se je zbral na političnem obzorju v Ukrajini. Vlada poskuša odvrniti ta preteči nemir s prijetbami v velikem obsegu. M. Gyzički, državni tajnik hetmanske vlade, ki je izrečen monarhist, je bil med prijetimi."

Eichhorn kot diktator ukrajinski

Gen. Herman von Eichhorn, nemški vojaški diktator v Ukrajini, je imel sijajno karijero v armadah nemškega cesarja.

Ko je izbruhnila velika vojna, je bil pridržen na rusko fronto.

V aprilu 1918 ga je Nemčija poslala

v Ukrajino nadzirat ustanovitev vlade za novo republiko. Po svojem prihodu je postavil celo republiko pod nemški vojaški zakon in aretirali člane ministrstva, ki so snovali, je rekl, zaroto proti centralnima velesilama.

Temu je sledila prošnja v Berlin od ukrajinske vlade, da ga naj odpokličejo, toda obdržan je bil v Ukrajini kot dejanski diktator (neomejen po veljini.)

Izpodrnil je ukrajinsko vlado v majniku in postavil za oblastnika generala Skeropadskega, kateri je odtedaj dejansko vladal po ukazih gen. von Eichhorna.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Čeho-Slovaki zavzeli mesto.

Shangaj, 28. jul. (Po Associated Press.) — Čeho-Slovaki so zasedli mesto Šmakovo, po brzojavki iz Vladivostoka. Uplenili so več strojnih pušk, obnem z izstrelki, ročnimi granatami in pripravami za strupen plin, ter 200.000 patron.

ZA PRAVDO IN SVOBODO. (Jug. Časnikarski Urad, Washington)

Ob priliki velikega narodnega zborovanja zastopnikov češkega naroda v Pragi je posvetil Slovenski Narod v Ljubljani v številki od 13. aprila t. l. naslednji uvodnik bratskemu češkemu narodu:

Danes se sestane v Pragi narodni zbor, katerega se udeležijo zastopniki vsega političnega, kulturnega, gospodarskega in socialnega življenja češkega naroda. V svojem staroslavnem kraljevskem mestu bo zbrano takorekoč vse češko ljudstvo, da z vsoto odločnosti razlasi pred celim svetom svoj odgovor vsem tistim svojim nasprotnikom, ki hočejo z nasiljem in grožnjami, z obrekovanjem in intrigo razdvojiti narod, zanetiti med ljudstvo in njega voditelje nezaupanje, strahovati mogočno gibanje za svobodo in neodvisnost, predreti fronto Čehov in Jugoslovanov.

Kakšen bo odgovor češkega naroda, o tem ni nobenega dvoma. Od Eks-celence pa do preprostega delavca je sleherni češki človek odločen vstrajati v započetem boju do zmagovitega konca. Obdolžitve veleizdajca je bila izrečena zaman. Poziv Nemcem in Madžarom na krepkejši in ostrejši boj proti stremljenjem slovenskih narodov je bil ojačil energijo. Očitek, da stavijo češki voditelji svoje nade v entento, je bil sprejet sprejet s pomilovalnim nasmehom od naroda, ki že davno ve, da je njegov spas le v lastni vstrajnosti Z enakim pomilovalnim nasmehom za sprejema češko ljudstvo tudi klaverne tolažilne poskuse gospoda Seidlerja, ki je hotel sedaj dopovedati, da Czernin ni nastopil proti stremljenjem naroda, temveč le proti posameznim veleizdajcem, kakor da je v tej državi preganjenje slična veleizdajce izročeno zunanjim ministrom, in ne državnim pravdnikom!

Odgovor češkega naroda bo mogočen in veličasten. Nasproti vsem sovražnikom bo češki človek ponosno in pogumno dvignil zastavo pravice in svobode, za katero koraka na Češkem vse, kar narodno misli in čuti, složno za voditelji naroda. Pod to zastavo se bodod anes zbrali tudi zastopniki našega naroda.

V zgodovinskem trenutku obnavlja Jugoslovani prisego zvestobe bratskemu češkemu narodu. Ne razdvoji nas nobena grožnja, nobena intriga. Vsi vemo, da je trdno bratsko zavezništvo obeh narodov v teh usodepolnih časih eden glavnih pogojev sigurne zmage, vi vemo, da smo eden brez drugega zgubljeni, da je svoboda Čehov odvisna od naše svobode, da Jugoslavije ne bo, če ne bo Češke.

Dunajska politika se tega dobro zaveda. Zato deluje z grožnjo in sladko besedo, da bi nas razdvojila, kakor deluje, da bi zanesla med nas same vedno nove spore. Govor viteza Seidlerja nam je najnovejši dokaz. Pohvaljal je Slovence in Hrvate in les lučajno je pozabil, da so med nami največ žrtvovali Srbi kot glavni del onih bosanskih čet, ki so šeststokrat nastopale kot triarjijske armade, kot tisti del našega naroda, ki je izdržati najstrašnejši naval notranje vojne.

Ko se v Pragi pridružujemo manifestaciji češkega naroda za pravico in svobodo, izpolnjujemo svojo zavezo niško dolžnost, izražamo svoje globoko prepričanje in se naznanjamo vsemu svetu, da je češka zastava naša zastava, kakor je naš prapor Čehom znamenje lastnih visokih ciljev.

(Nadaljevanje na 8. strani.)

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

PRVA POMOČ ZA AMERIŠKEGA VOJAKA NA FRONTI.

Fa fotografija kaže člane ameriškega vojnega zdravniškega zbora, ko obvezujejo rane vojaka, padlega v bitki na fronti. Kamuflačna mreža v ozadju zakriva njih lego nemškim vojakom.

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Joliet, Ill., 31. jul. — V nedeljo, dne 4. avgusta, bodo po vseh jolietških cerkvah božje službe v spomin četrte obletnice svetovne vojne z molitvami za zmago.

— Seja S. N. Z. preložena. Redna mesečna seja Podružnice Knezoškof Jeglič št. 5 S. N. Z. se bo vršila drugo nedeljo, dne 11. avgusta, in ne prvo nedeljo. To pa zaradi raznih slovenskih piknikov, ki bodo dne 4. t. m., da se jih tudi člani S. N. Z. lahko udeležijo.

— Kam pa v nedeljo popoldan? Na piknik, ki ga priredi sl. društvo sv. Antona Pad. št. 87 K. S. K. J. v Stražišnikovi hosti, okraj Theilerjevega parka. Pripravljali odbor obeta najboljšo postrežbo s krepiči in hladili, izvrstno godbo na plesišču, pošteno domačo zabavo. Vabljeni so vsi rojaki. Vstop vsem prost.

— Naši vojaki. Danes (v sredo) popoldne ob 3. uri se odpelje zopet večje število vojaških novincev iz Jolietia in okolice v Camp Wheeler, Ga., med njimi fant naše fare Joseph Martinčič, 207 Ross St.

G. Max Rolih, član Podružnice Knezoškof Jeglič št. 5 S. N. Z., prvi in dosedaj edini Slovenec iz Jolietia, ki se je pridružil jugoslovanski armadi, jn ki se je odpeljal v petek zvečer s srbskimi prostovoljci v Kanado, nam je poslal pozdrav iz Montreala v ponedeljek z naznanilom, da jih povsod lepo in prijazno sprejemajo, kamor pridejo, in da pošlje dopis po prihodu v vežbališče.

G. Josip Sekola nam je poslal pozdrav na vse Jolietčane iz New Yorka predzadnjo soboto, ko se je odpeljal s parnikom "over there."

Iz Fort Williamsa, Maine nam poročajo, da so naši vojaški August Malerjič, Math Ramuta in Frank Tušek že odšli na Francosko, dočim sta junaka John Govednik in Frank Metesh še ostala tamkaj.

G. John Grabek ml. ki je bil pred svojim odhodom v vojaške civilni inženir v državni službi, pa je odšel dne 4. julija iz Fort Williamsa v Fort Monroe, Va., v tamošnjo "Officers Training School" in bo v nekaj mesecih povislan v častnika.

Naš vojak Steve Skrinar, ki je bil v nekem vežbališču v Californiji, se je peljal včeraj (torek) skozi Joliet proti vzhodu. Popoldne so namreč vse parne piščalke po vseh jolietških tovarnah dvakrat piskale pozdrav mladim vojakom, ki so se peljali na dveh vlakih od zapada proti vzhodu. In seveda jih je pozdravljala ali vsaj gledala vsakdo, ki je imel priložnost. Med temi je bil tudi mladi g. Joseph Pleše, ki je slučajno stal ob železniškem tiru ob poltrih popoldne, ko ga je zdajci nekdo iz vlaka poklical po imenu. Bil je to g. Steve Skrinar. In skokoni g. Pleše je skočil na počasi vozeči vlak in spremil prijatelja do Lockporta.

— Jolietški vojak mrtev na Francoskem. Prostack Leo Bell, 141 Henderson avenue, je bil usmrčen v boju dne 4. julija na francoski fronti. Čast njegovemu spominu! — Istega dne je bil ranjen jolietški fant Charles Armhurst.

— Dvanajst nadaljnjih radovoljnikov za jugoslovansko armado je zapustilo Joliet v petek zvečer, 11. Srbov in 1 Slovenec, g. Makso Rolih, in odšlo v Kanado, kjer se bodo vežbali, da potem odrinejo na Balkan v paradi so korakali skozi mesto na kolodvor. Na čelu izpreveda je igrala High School Band, broječa 44 dijakov-godcev. Za godbo je korakal Volunteer Trainig Corps. Parado je vodil g. Radakovič, voditelj jolietških Srbov. Slovenec Makso Rolih je bil obdovan s šopkom belih nagerlinov in je imel čast, da je nosil v paradi ameriško zastavo, katero je spremljala srbska zastava.

— O jugoslovanskem shodu, ki se je vršil dne 24. julija zvečer v Pulaskega dvorani na N. Chicago streetu, nam je še omeniti, da je zelo okrepil jugoslovansko idejo med Slovenci, Hrvati in Srbi v Jolietu. Obširno poročilo o tem shodu je prinesel dnevnik "Joliet Herald-News", ki se je začel tako: "Ob mogočih zvokih himne 'The Star Spangled Banner' je nad 1.500 Jugoslovancev na shodu v Slovenski (pravše Poljski) dvorani na North Chicago streetu sredi obljubilom neomajno zvestobo Stricu Samu in alirancem ter nadalje obljubilom, da ne bodo počivali, dokler ne bodo avstrijskega jarma rešeni vsi slovenski narodi od Čeho-Slovakov na severu do Jugoslovancev in deželah ob Adriji. Shod, kateremu je predsedoval Mr. Joseph Zalar, je bil prirejen v svrhu, da združi jolietške Jugoslovane za izdatnejše delo v prid vla-

di." Itd. Morda prihodnjič še kaj omenimo o tem, danes ne utegnemo. Saj je itak potrebno, da se o tej stvari večkrat govori ali piše, ker ni nikdar zastarela.

— Opozarjamo na oglas g. Jos. Sitarja o javni razprodaji vsega blaga v njegovi dosednji prodajalni, 801-805 N. Chicago street, katero opusti vsled pretirano povišane najemnin in pomanjkanje delavcev. Javna družbena razprodaja se začne v soboto, dne 3. avgusta ob 9. uri popoldne. Razprodaja se bo nadaljevala, dakler ne bo vse prodano.

— Nov rekord temperature. Trideset stopinj je padlo živo srebro v toplomerih med 3. uro popoldne v ponedeljek in 4. uro v torek zjutraj, od 90 stopinj v senci na 60 stopinj. Kaj takega v tem letnem času se še ni zgodilo tukaj, pravijo.

— 7c voznina po mestnih karah. V kratkem bo Chicago & Joliet Electric Railway Co. uvedla voznino 7c za cestnoželeznične vožnje v Jolietu. To pa vsled splošne druginje. Sedaj bi bil čas, da si omislite svoje lastno vozilo, svoj avtomobil; ampak dete semžraj! — tudi avti so dražji.

Joliet, Ill., — Kdor mnogo potuje, ve mnogo povedati, a tudi tisti, ki malo potuje, vidi in izve marsikaj, kar utegne za zanimanjem poslušati ta ali oni. Zatorej hočem tudi jaz tem potom povedati na kratko o svojem nedavnem potovanju v Milwaukee, Wis.

Bilo je dne 14. julija t. l., da sem v prijatni družbi odpotoval za teden dni na počitnice v omenjeno mesto, ki je svetovnoznan po svoji pivovski obrti. Z menoj so bili moji sorodniki g. Frank Simonich in soproga ter njun sinček Walter in njuna hčerka. Vožnja je bila preprijetna, saj je vsa priroda v polnem razvoju zelene krasote.

V mestu Milwaukee so nas naši sorodniki in prijatelji veselo pozdravili in hoteli obdržati pri sebi kar vsi nenaekrat. Največjo gostoljubnost so nam izkazale zlasti prijazne družine John Ferko, Matej Ferko in Matija Sorčić, za kar se jim tudi tem potom kar najlepše zahvaljujem v imenu vseh, ki smo uživali njih staroslovansko gostoljubje. Mimogrede omenjam, da se vsem trem omenjenim družinam, ki so pred leti bivalive v Jolietu; prav dobro godi. Brata Ferko in moj zet Sorčić se bavijo z mersarsko obrtjo, kakor mnogim čitateljem že znano, in se lahko pohvalijo z najlepšim uspehom. G. John Ferko je njihov "leader", ki kaže vsem trem pravo pot k napredku in zato od leta do leta zares napredujejo. V slednjem svojem postopnem ravnanju z odjemalci so splošno priljubljeni med svojimi rojaki in drugorodci; med prvimi zlasti tudi kot vrli in prčrtvovalni narodnjaki. Bog jih živi!

Napredna je sploh vsa slovenska naselbina v Milwaukee ter v narodnem oziru zelo zavedna in naravnost zgleđna v poštrevolnosti na korist naši ubogi stari domovini. Ampak to je itak znano vsem, ki čitajo slovenske časopise.

S pozdravom na vse naročnike Amerikanskega Slovenca ostajam, g. urednik, Vam vdani John Strutzel.

"DOMOVINA" DOMOVINI.

V Ljubljani je pričel 1. februarja t. l. izhajati tednik "Domovina", ki prinaša v svoji prvi številki pod gorenjim naslovom naslednji zanimivi članek:

Več nego troje dolgih težkih let je preteklo, odkar je sovražna slana preko poletne noči zamorila naše poljudno časopise. Krepiči "Naš Glas" in trdni "Slovenski Dom", vrli celjski "Narodni List" in bistra goriška "Soča" so prenehali.

Slovenski človek, kakor hitro mu je šola odprla pot do izobrazbe, je vedno rad posegal po svojem časopisu, da iz njega izve, kaj je novega po svetu. Da izve, kako gre narodu, kako se godi rojakom širom domače zemlje in da tako najskritejši ponižni vasi ostane v stalnem državnem stiku z velikim svetom. Tzkeo je naš človek prenašal vrzel, ki je nastala, ko so aenkrat kar štirje najboljši listi prenehali.

Saj ravno v vojni, ki je našemu kmetu, delavcu in tudi gospodu prinesla toliko gorja, bi bil najprilostejši slovenski človek prav posebno rabil glavnika in pomočnika. Mogotei so računali, da bomo v težki preizkušnji vojne klonili duhom in da se podamo. Toda zgodilo se je ravno nasprotno. "Pritisnuto jace, vse to više skače", pravijo bratje Hrvatje. In to velja za nas Slovence — s ponosom rečeno — med Jugoslovani najbolj. Naš priprost mož in žena, vsi oni, ki so najbolj okusili strahote vojne, niso hodili v velike šole, a odprto glavo in

pošteno srce imajo. Videli so mnogo gorja, doživeli veliko grozot in sramoto, videli odiranje, okusili preganjanje in zatiranje, in spoznali so, kje je pravica in kje je krivica. Premnogi se vrača iz tujine in pravi: Zdaj šele, ko sem videl, kakšni so drugi, ko sem bil izroččen ponekod pravim krvoločnim zverinam, zdaj vidim, zakaj moram ljubiti svoj rod in delati zanj. In zlast najnesrečnejši del našega naroda, begunci, ti so na lastni koži skusili, kaj je rojak in kaj se pravi iskati strehe in kruha v tujini.

Gorje in trpljenje naj je znova obratilo. Narodna ideja je pogнала med vojno ravno v našem priprostem človeku, v našem kmetu in delavcu in rokodelcu še globlje korenine.

In ko je leta 1917, pol silo nevzdržno zavoženih razmer v tej državi so pet smelo naše časopise svobodnejše pisati in so naši poslanci na Dunaju izpregovorili možate besede, takrat je prišla tudi v srcu najskromnejšega našega kmetarja na dan — jugoslovanska misel. Nas ni samo milijon, ne, Slovenci, Hrvati in Srbi, vsi smo eni, vsi smo enega rodu in jezika, skupaj bomo živeli ali podlegli. Dvanajst milijonov nas je. Več nas je kot Čehov, več kot Madžarov, več kot vseh avstro-ogrskih Nemcev. Prostrana je naša krasna domovina. Od Gospe Svetice do albanskih pečim, od Tilmonta v slovenski Benečiji tja do carigrajskih vrat govori naš veliki jugoslovanski narod isti jezik. Naša država bi bila večja kot države Rumunov, Grkov, Svedov, Dancsev, Portugalcsev, Sava, Drava in Donava so nam velike prometne ceste po Evropi, na jugu pa so nam z našim adrijskim morjem na stečaj odprta vrata v široki svet. Tujca miha ta naša dežela, na potu smo mu, a mi se ne umaknemo in se hočemo strmiti trdno v obrambo.

V tem boju nam je časopise neobhodno potrebno. Zato smo ustanovili "Domovino", kot slovensko poljudno glasilo. Zdj se ne moremo in ne smemo več cepiti po krvavinah. Stajere, Kranjec, Goričan in Korošec, vse mora delati skupno, da bo več uspeha. Slovenci čutimo se Jugoslovane. To nas je naučila vojna, in vsakdo ve, da tako dolgo ne bo pravega napredka med nami, dokler ne bomo imeli svoje lastne države in svoje vlade. Dokler tega ne bo, nas bodo pošiljali pa ne. Še več! Lahko je dokazati, da tam, kjer so vzeli največ vojakov in kjer je največ padlo, tam so vzeli tudi največ živeža. Če bi šlo za to, da se preskrbijo s hrano slovenska mesta in po kostonj v ogejn za druge narode. Hvalili nas bodo, da smo korajžnji, a da bi nam dali kakšne pravice, tega kršna nam sestra Istra, z veseljem bi naš kmet odstopil od svojih zalog, kar jim treba. Toda kaj? Jemljejo in jemljejo, naša Ljubljana in drugi potrebni raji, ki se sami ne morejo preživeti, pa od tega nimajo nič; vse gre ven v tujino. Kri in blago, s tem bi smel razpolagati le narod sam, to je naš program, to je zahteva samoodločbe, zato hočemo svojo državo.

In ravno naš kmet, naš priprosti človek najbolj čuti in najbolj razume idejo lastne države. Pri tem mu bo "Domovina" stala zvesto na strani.

In domovin ve, kaj je dolžna svojim sinovom. Ve, da je treba napeti vse moči, da solnce izobrazbe z vseh strani pošlje v najprilostejšo slovensko hišo. V vojni jev sako izprevidel, da tisti, ki je kaj znal, je kaj zaslužil in je hitro prišel naprej. Vse za izobrazbo ljudstva, pa bo domovina le tedaj lahko storila, kadar bo neovirano in nemoteno obrn la vsak krajec v prid slovenskemu človeku. In to bo le takrat, kadar bo samosvoja in svobodna.

Treba je, da za svobodno domovino bojujemo. Brez organizacije pa ni nič. To nam je vojna jasno pokazala. V organizaciji moramo združiti ljudi sorodnega mišljenja, da ne bo med nami že od začetka sporov in prepriov. Združiti moramo somišljenke vseh stanov v politično organizacijo. Bog nas varuj stanovskih prepriov ali razrednih bojev, v katerih hoče en stan živeti na stroške drugega. Tudi smo spoznali, da morajo biti časi ljutih strankarskih bojev, ko smo drug drugega blatili in ovirali, da se nam je Nemec smejal, za vedno odpravljeni. Obdelujmo pridno vsak svojo njivo, teknujmo, kje bodo lepši in koristnejši sadovi, zavedajmo pa se, da smo v velikih narodnih zavedah le eno — ISKRENI SLOVENCi IN JUGOSLOVANI. Neizprosnop pa preganjamo grdo odpadništvo in narodno neznačajnost.

Globoko vero imamo, da niso več daleč dnevi odrešitve. Čim hušje postajajo razmere, čim bolj kriči na nas sovražnik in nas zopostavlja, bolj blizu nam je dan velike zmage. Potrpeti moramo in potrpeti bomo. Tu naj gre ves naš narod v šolo k slovenskemu trpinu, ki v neznanskem trpljenju, s srecem polnim gorja, stisne pest in zaškrtnje z zobmi, češ, ni še vse dnij konec in dela naprej in se trudi v znoju in krvi — do zmage.

Kdor ljubi tebe, ti ga ljubi! Zljubljenje to ni modrost. Kdor črti te, še ti ga črti! Vse drugo sin moj, je norost.

In kdor udari tebe enkrat po licu bevm, njega ti po licu desnem mahni dvakrat — in še pripravljen stoj s pestmi! A. Aškerc.

Naprej! Naprej! Odbijajte napad! Navalu hrabro vsakdo se upiraj! Graščak in kmet, meščan, plemeni-taš pod praporjem se svetim skupnim zbiraj! A. Aškerc.

Togota Nemcev in Madžarov nam dokazuje le eno: da smo na pravi poti. Kakor se pri matematičnih operacijah pravilnost računa zanesljivo dokáže s protidokazom, tako je za nas matematično gotovo protidokaz, da smo na pravi poti, kadar kriše Nemci in Madžari po nas, in čim besnejše kriče, tem gotovje je, da dobro računamo. To je za nas političen aksijon.

(Dr. H. Tresič Pavičič. Nar. Listj od 6. 1. 1918.)

NOVICE IZ STAREGA KRAJA. (Jug. Čas. Urad, Washington, D. C.)

Beneški Slovenci za majniško deklaracijo.

Nemski listi poročajo, da je dobil Jugoslovanski klub od 50.000 Slovencev v provinci Videmski v Italiji izjavo, s katero se izrekajo za majniško deklaracijo in želo pripadati bodoči jugoslovanski državi.

Grožnje proti Slovincem.

Dunašnja "Marburger eitung" (nekonfiscirana) objavlja dopis Franca Girstmayorja, enega izmed voditeljev vsenemških razgajcev, ki so šli razbijat šentjanški shod, štajerskemu nemestniku grofu Claryju, v katerem je do slovno rečeno: "Nikdo se ne sme čuditi, če bodo taki gospodje, ki so na onem shodu smeli hujskati proti miru in ugledu naše države, v najbližjem času NEKJE POBITI NA TLA. Girstmayer pozivlja grofa Claryja, da naj prepove vse jugoslovanske shode, češ, na njih se uganja golo veleizdajstvo.

Dr. Trumbič pri Balfourju.

(Slovenski Narod, 13. aprila) — "Tagliche Rudschau" poroča: Predsednik Jugoslovanskega Odbora dr. Trumbič je bil 20. marca sprjet od angleškega zunanjega ministra Balfoura, kateremu je, kakor poroča Reuter, razložil aspiracije Jugoslovancev, ki da hočejo biti združeni skupno s Srbijo in Črno goro v neodvisno državo. Dr. Trumbič se je razgovarjal z angleškim zunanjim ministrom tudi o italijansko-jugoslovanskem zblizanju ter mu je razjasnil cilje zatiranih narodov, sklicanega v Rimu. Ta kongers da je neposredni rezultat italijansko-jugoslovanske sporazuma. Balfour je dr. Trumbiču v toplih besedah izrazil tradicionalne simpatije Velike Britanije za zatirane narode.

ŠTAJERSKE VESTI.

(Dopis Slov. Narodu iz Maribora 9. aprila.)

Moraličen maček.

Kdor prebira naše spodnještajerske in žnjimi alirane graške liste, razbere na njih velikega moraličnega mačka, ki se je polotil ob nedeljskem shodu naših vsenemških hujsčakov. Nedelji, ki bi naj bila dan zmage za naše nemurje, je sledil v pravem pomenu "der blaue Montag". Shoda, oziroma napača bi se bil moral udeležiti tudi naš Mravlag, ki pa kot generalštabščef ostal v Spod. Dravogradu. Očividno pravijo, da je baše silno prebledel, ko je prišel prvi Nemeec z novico — da trke vsi njegovi prijatelji in da beži tudi vsa ostla vsenemška armada urnih krač proti Spod. Dravogradu. Morda je takrat gospod doktor obžaloval, da že nima tistih kanorov, s katerimi hoče streljati nekega Slovenca in še prav posebno, dani vzel seboj svoj "bicikelj". Slovence je nadalje hotel pretepatati tudi renegat postajenačelnik iz Prevalj, po imenu Medved, ko pa je videl, kakšna je sapica, je prvi skočil v tek in podil tako, da bi bil skoro zletel preko Spod. Dravograda. Škoda je, da tamkaj niso več v rabi "Passierscheini". Hudo je še posebno skupil koroški nemsko-nacionalni enegat Domaingo. Ta se je tudi hotel nekaj kazati, pa je prišel nepričakovano v nepravre roke; smola ga je namreč izročila slovenski ženi, ki ga je prav pošteno oklofutala. Tudi on je nato za stavo dirjal nazaj proti Spod. Dravogradu. Da jo je dobil po grbi tudi naš dični Norbert Jahn, smo že poročali. Kljub svojemu štajerskinstvu nekako pomilovanja vreden pa je naš Francelj Girtmayer. Mož ima to slabo navado, da rad po shodih govori. Pri tem nič ne pomisli, kako hitro pride zamera. Morda ga je došel šnja sreča, ki jo je še vedno imel, storila nekoliko mladeniško neprevidega. Sicer pa: kaj je praksa, koledr bi ga ne smelo skrbeti? Naj mu le bo šentjanška nedelja in obvezana glava trajen spomin in svarilo in naj se ne vtiča več v stvari, ki ga prav nič ne brigajo. Zlastno okovano palivo je nadalje bil (Nadaljevanje na 5. strani.)

VABILO NA
VELIKI PIKNIK
katerega priredi društvo
Sv. ANTONA PAD.
ŠTEV. 87, K. S. K. J.
v ned., dne 4. avgusta 1918
v Stražišnikovem Parku
Vabimo vse rojake in rojakinje iz Jolietia in okolice, da nas v obilnem številu posetijo.
IZVRSTNA GODBA! IZBORNA POSTREŽBA!
VSTOP PROST DOBRODOŠLI!

Javna prodaja
ZAVOLJO višje najemnine in pomanjkanja trgovskih pomočnikov, bom, podpisani, na javni dražbi, razprodal v svoji prodajalni na 801-805 North Chicago St., začeni 3. avgusta 1918, ob 9. uri zjutraj, vso svojo zalogo mešanega blaga, grocerije, steklene, namiznega in kuhinjskega posodja in orodja.
Prodajam tudi 6 Counter Show Cases, 6 Floor Show Cases, 3 Counters, 7 Scales (tehnic), 2 Cash Registers, 6 Gas Lamp, (complete), 12 Electric Fixtures za prodajalno ali stanovanje, 1 Refrigerator Show Case Counter in vse kar spada k mersarskemu orodju (full set of Butchers Tools), mersarske plohe, mize, 48 gallon Iron Kettle, 2 fina konja in oprava, 4 vozove, 1 Ford Truck, 1917 Model covered top.
Nadalje 3 ducate hišnih svetilk, raznih vrst, kotlov za pranje, (Wash Boilers) Tubs, Sad Irons, Food Choppers, fine lot of Water Sets.
Veliko izber Tin, Enamel in Aluminum Ware (posodja) ter veliko izber malih predmetov (Show Case Articles), katerih je premmnogo za posamezno omenitev.
Nadalje 1000 funtov čiste masti v 3 in 5 funtnih pelih, mnogo slanice, suhega mesa inkloba.
Potem še 500 zabojev vse vrste Canned Goods; 150 zabojev mila, velika zaloga čaja in kave ter podobnih predmetov.
Vsak dan bomo darovali nekoliko predmetov moje zaloge za korist Rdečega Kriza.
Navadni obroki... To blago se bo razprodalo, kakor bodo kupci sami hoteli... Svetovati je, da se poslužite te priložnosti; nakupite blaga sedaj in isto spravite za bodočo zimo, ker to je redka prilika, ki se gostoma ne nudi. Ta velika zaloga je bila kupljena na debelo in za gotov denar, ter je vse blago tako fino in sveže, kot se je še kdaj ponujalo v Jolietu.
Sitarjeva prodajalna je predobro znana, da bi potrebovali še nadaljnjih pojasnili.
Prodaja se bo nadaljevala dokler se vse ne proda.
Pridite zgodaj, da izberete ker se Vam najbolj dopade.
COL. T. J. CUNNINGHAM & SON, AUCTIONEERS,
601 S. Eastern Ave., Bell Phone 3264 Joliet

Zahvala in priporočilo.
PRI tej priliki si štejem v prijatno dolžnost, da se vsem svojim dosedanjim odjemalcem najskrenejše zahvalim za naklonenost in zaupanje, ki so mi ga skazali med časom mojega trgovskega poslovanja.
Priporočam se za njih naklonjenost tudi v bodoče, ako bom zopet odprl svojo trgovino. Spoštovanjem JOSIP SITAR.

STRANI OBSEGA
430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač
prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljani poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.
Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec.
Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri:
V. J. KUBELKA, 533 W. 145 St., New York, N. Y.

DOBRO ZOBOVJE
je vsakdanja potreba in v našem uradu popravljamo zobe. Ker imamo vedno dovolj posla zato ne pohajkujemo in računamo le za delo zmerne cene, Izderemo zobe brez bolečin.
PREIŠČEMO ZASTONJ
BURROWS ZOBOZDRAVNIK
D'Arcy Bldg. 2 nadstropje
Vogel Chicago in VanBuren ceste. Joliet, Ill.

Z dvojnimi orožjem za veliko bodočnost.

NAPISAL: DR. IVAN BONAČI.

(Konec.)

ša zmagaja, za katero smo tudi mi poleg ostalih naših velikih zaveznikov prešli potok krvi, bo zagotovila celemu svetu novo, srečnejše in mirnejše življenje. Po njej bomo toraj tudi mi začeli ono bodočnost, po kateri je strel naš mukotrni narod skozi stoletja. Ta borba gre za tem, da poshanemo tudi mi konečno popolni ljudje, to je, politično in ekonomsko svoji. Odkar smo dospeli na naš jug in odkar smo posedli našo divno zemljo, je vsa zgodovina našega troimnega naroda prepletena s težkimi, toda tudi slavnimi spomini. Vsakdo se je potegoval za naše ozemlje. Preko našega telesa je moral vsak, ki je hotel gospodariti Evropi. Z našim stoletnim suženjstvom in z našimi stoletnimi mukami smo obvarovali turškega jarma svobodo in kulturo zapadne Evrope. Po turških so došle nemške in madžarske tolpe, ki so, željne gospodovati in vlasti, zavzele naše dežele. In zopet je naš narod prvi zavilnel baklo svobode in enakosti in zopet je bila prva kri, ki je bila v začetku vojne prelita za velike ideale človeštva, naša in samo naša. Kakor je za časa turške pogibelji stal z nami ves kulturni svet in kakor je tedaj rešitev Evrope bila odvisna od tega, ali bomo mi vzdržali ali ne, ravnotako so tudi danes zavezniki naši vsi oni, ki drža na besedo, čast in poštenje, ravnotako leži tudi danes rešitev Evrope in zmagaveznikov večidel v tem, ali bomo mi po vojni svobodni in zjedinjeni. Samo velika in svobodna Jugoslavija more preprečiti nemško poriranje na vzhod in onemogočiti za vedno njih "Mittel" — Evropo". Zgodovina se ponavlja. Za naš narod se vedno v borbi brez — svobode in zjedinjene Jugoslavije imale le začasnne in neodločne vspehe, ter je vsled tega postala naša borba danes ena najbolj popularnih današnjih idej in eden najglavnejših ciljev zaveznikega prizadevanja.

Nova svetovna zgodovina, ki se bo pričelo z zaključitvijo vojne, bo imela toraj Jugoslovane in našo državo, katere slika se že sedaj pojavlja na horizontu. Vem, da se bo marsikomun že pri sami misli na to veliko sliko porosilo oko. Kako pa bodo naša srca šele tedaj bila, ko bo naša svoboda in zjedinjene urednično, ko jo bomo začeli uživati. Prišla pa bo, prišla gotovo, prišla bo tudi radi tega, ker nosimo za svetinjo mi vsi v srcu, ker jo branimo z našim orožjem in ker jo tudi naši zavezniki zastopajo. — Jugoslavijo zahteva milijon naših padlih bojevnikov, Jugoslavijo zahtevajo potok naše nedolžne krvi, Jugoslavijo zahteva pravičnost in mir človeštva.

IV.

JUGOSLOVANI, ORGANIZUJMO SE TUDI EKONOMSKI.

Pomislimo, kako bo naša Jugoslavija tudi ekonomskega stališča lepa in popolna.

Po velikosti skoro tako velika, kakor današnja Italija, ima eno najlepših leg v Evropi, blago klina, raznovrstna in zanimiva po svoji geografski konfiguraciji.

Tu so ravnine in pašniki, livade in polja, gozdovi in vinogradi. Naša Adria — to je od vseh morij edino slovansko morje — bo potrebna tudi našim bratom Čehom in Poljakom, da bodo v stanu zanesti svojo trgovino na slovanske trge.

Naša zemlja kirje v svojih globinah sklade rudnin. Srbski bakroni rudniki so najbogatejši v Evropi, a slovanska Adria daje toliko živega srebra, kakor ves ostali svet. Dalmatinski cement uživa svetovni glas, pa tudi mramorja imamo, da iz njega zgradimo Vidov-danski bram in postavimo spomenik padlim junakom.

Bosanske in srbske šume, kjer so se v turških časih skrivali maščevalci in kjer iščejo tudi danes naši ustaši zavetje, bodo ostale v bodoče naš največji ponos.

Reke so nam polne slapov, azdravilnih virov imamo polno.

Bosna in Srbija ste imeli najboljše pasno volov in oc, naši konji pa so pri dirkah pogostokrat odnesli prve nagrade.

Pri nas raste žito in koruza, masline in črešnje, oreh in olive.

V istem času bo dozorela trta v Dalmaciji, Istri in Slavoniji, žito in koruza v Banatu in Bački, slive in jabolka po Bosni, Srbiji in Hrvatski.

Bogat ribji lov bo nam dajalo naše morje, naša jezera in reke.

je bila eno najglavnejših bogastev Srbije, Bosne in Slovenije.

A po njenih naravnih krasotah — povejte — ali je lepša dežela?

Ali ste že bili na Blejskem jezeru in na Plitvskih jezerih? Ali ste kedaj uživali razgled z Općine, Trsata, Klisa in Lovčena? Ali ste bili na Biševu, na Lošinju in v Boki Kotorski? Ali ste se četali po Opatiji, Zrinjevcu, Topčideru in Kali-Megdanu? Ali ste opazovali zaton solca iz Zadra, Visa in Dubrovnika in uživali čar poletne noči?

Dalmatinskoj na obali krškoj, Gdje se ljubi sa gorama sunce I s gorucih cjelova se ragja Ozbilj kopnu, a milina mora.

Zakaj smo se morali pi vsem tem bogastvu in pi vseh teh krasotah izseljevati? Zakaj smo v tujini — imajo vedno sliko domovine v srcu — morali vedno iskati dela in kruha, medtem ko je doma vsega dovolj? Da, bilo je, vsega je bilo, toda ne za nas. Bilo je za Nemca in za Madžara. Zato in edino zato smo se morali seliti, ker smo bili tuji robovi, in to, politični in ekonomski robovi.

Naše šume in rudnike, naše morje in zemljo so uživali večinoma Nemci in Madžari. Oni so se bogatili, medtem so smo mi žrtvarili. Naš človek ni mogel dobiti dovoljenja za kopanje rude, niti ni smel sekati šume. Železnice in prometnih sderstev niso dali. Oni so izkoriščevali slapove naših rek in oni so posedovali naša glavna kopališta. In kakor da vse to še ni bilo dosti, morali smo iz svojega siromaštva z našim denarjem vzdržavati en del stroškov za tujo vojsko in zat uje uradnike. Moralni mo plačevati tuje žandarje in tuje špijone in brigati se za apanažo "Njihovih cesarskih in kraljevskih visokosti", katerih je bilo okoli petdeset.

V tej vojni so trpele vse naše dežele, najbolj pa Srbija in Dalmacija. Ko se bomo osvobodili in ponovili domov, bo treba mnogokaj znova zgraditi, popraviti in pomagati. Je nekoliko naših ljudi, ki so p svoji naravi nagnjeni k jadicovanju in ki nam predvidevajo težko in slabo življenje, predvidevajo splošno ekonomsko katastrofo po zaključeni vojni. To so oni, ki so pripovedovali, da ne bo človeštvo v stanu vzdržati to vojno niti štiri mesece, medtem ko traja ona že štiri leta. Vojna je v resnici povsod veliko razrušila in povzročilo vsakemu velike žrtve. Toda zaradi tega nam ni treba bati. Naši zavezniki — in z njimi tudi mi, ki se borimo za svobodo in boljše bodočnost človeštva že štiri leta — dobo gotovo naši izhod in način, da naredi in uredi svoje ekonomsko življenje in napredek čim boljje in čim stalneje. Največjo zaslonbo moramo iskati v zmagi. Brez nje bi morali ekonomsko propasti, pa če bi bili v vojni tudi samo 10. nij, a z zmago bomo v stanu vzdržati vse žrtve in stroške, celo ako bi bili prisiljeni boriti se še deset let.

NAŠA JUGOSLAVIJA BO TUDI Z EKONOMSKEGA STALIŠČA T. VORILA POPOLNO IN ŽIVO CELOTO. NJENE POKRAJINE SO PO SVOJIH PRODUKTIH IN PO SVOJEM BOGASTVU ZELO RAZLIČNE, TODA ZBRANE V CELOTO, TAKO DA SE ENA NASLANJA NA DRUGO IN POMAGA DRUGI, S ČEMUR TVORIJO VSE SKUPAJ ENO HARMONIČNO, VELIKO IN MOČNO ENOTO.

Imamo tudi ograde zemlje in industrijsko razvite pokrajine, katerih medsebojne produktivne energije morajo koordinirati za skupno veliko bodočnost.

Vse panoge našega ekonomskega življenja moremno polagamo in čim najbolj samostojno razvijati. V pravem času po zaključitvi vojne bomo morali posvotiti največjo pozornost ogrami proizvodnji, ker bo prehara in vsakdanje življenje največje važnosti. Toda ko bomo srečno prestali ta najkritičnejši čas, ne bomo smeli zanemariti razvoja naše narodne trgovine in industrije. Kaj bi koristilo našim kmetovalcem in našim meščanom — pa tudi srednji stan bo v Jugoslaviji številen — ako bi moral industrijskega predmeta dobavljati iz inozemstva? Mnogi se boje razvoja naše velike industrije in trgovine, miješje in mimpatifinejše jim je agrarno delo in agrarna produkcija. Oni pravijo: vse dežele z velikim številom delavcev so podvržene pogostim socialnim borbam. Tudi dosedaj smo bili kmetovalci ter moremo taki tudi v bodoče ostati, bomo vsaj mirnejši." To razlaganje je plod občutka in čuta, ne pa hladenega in nepristranskega razmišljanja. Resnica je, da je vsak industrijski narod brez solidarnega in zdravega agrarnega staleža izpostavljen socialnim preprirom, toda na drugi strani, ako ima priliko, da koordiniramo svojo industrijalno produkcijo našim agrar-

nim interesom in da pomagamo s svojimi agrarnimi proizvodi naši domači trgovini in industriji, zakaj bi se tega bal? Zakaj bi se temu odpovedali, ko imamo pogoje, da se v naši Jugoslaviji razvijeta obe painogi produkcije — agrarne in industrijske — na narodni podlagi? Vezimo na našega seljaka z našim delavcem, a našega delavca z našim kmetom. Dajmo delavcu, kar je delavčevega, a kmetu, kar je kmetovega, in tako ju bomo imeli vedno kompaktno in složno.

Kmet mora biti svoboden lastnik svoje zemlje ter se mu mora zagotoviti s pomočjo trgovskih dogovorov prodaja njegovih produktov.

Delavec mora imeti obrtne šole, obrtne zveze in socialno osiguranje. Poleg tega se mu mora po predlogu angleških Trade Unions in francoskih narodnih socialistov zagotoviti pravica participacije pri čistem dobičku vsakega trgovskega in industrijskega podjetja.

Ako bomo tako storili česar se nam je bati? Ali ne bodo potem naši seljaki in naši delavci složni in najboljši pionirji naše bodočnosti, ko že danes skupno prelivajo svojo kri za svojo Jugoslavijo?

Z medsebojnimi ekonomskimi zvezami med našimi pokrajinami bomo asimilirajočo tendenco v našem troimnem narodu, obeno splošno socialno stran. Vedno in povsod moramo biti na čistem, da smo politično in narodno en narod in da bi vsaka veja tudi ekonomsko propala, ako ne bi iskala v združenju svoje rešitve.

Potem ko smo z vzporedno agrarno in industrijsko produkcijo zadovoljili najprej same sebe in svoje potrebe, nam bo mogoče preostanek ene ali druge produkcije izvažati.

Jugoslavija bo igrala v bodočnosti zelo važno politično ulogo. Z našim delovanjem in z našim prizadevanjem moramo doprinesiti, da bo mogla naša domovina — v našem in v interesu cellega kulturnega sveta — korakati svobodno in smelo v vsakem oziru. Ne dvomimo o tem, bratje, kajti vsak dvom slabi in ubija. Najmočnejše in neomahljivo zaupanje imejmo v našem norodu. Ta veliki čas, v katerem smo se tudi mi pokazali velikim in zavednim narodom, se ne more za nas zaključiti z nečim majhnim. Pomislite, kako bo, ko bo ogrevalo solnce svobode našega seljaka na polju, našega mornarja na njegovem brodu, in pod lastno zastavo, našega delavca pri delu in našega jugoslovanskega vojaka, ko bo ponosen in samozavesten stal na straži na meji naše države. Z našim narodom se naj nam zdi vse mogoče in dosegljivo. Naši otroci, katere bodo naše matere in sestre — tudi te vstrajajo poleg nas v borbi kakor prave Spartanke — gojiti in odgojevati na solnce svobode, bodo naši vredni potomci, bodo dostojni naših žrtve in našega spomina. Tako verjemo vedno in neomahljivo, da moremo in da moramo biti v vsem popolni, veliki in svoji. Verjumo, kajti brez vere ni ne borbe ne bodočnosti, verjumo, kajti samo ta nas more ojačiti, plemeniti in rešiti.

Jugoslovani, izseljeni bratje! Tudi vi ste močna veja našega naroda. Z vašo zavednostjo, z vašim požrtvovanjem in z vašo krvjo ste pokazali, da ljubite svoj setari kraj. S svojo politično organizacijo ste pripomogli zelo veliko, da je sprejela Amerika, ta naša druga mati našo borbo in naše ideale za svoje. Učinili ste velike stvari, smete s polno pravico zahtevati da postanete deležni vseh onih koristi in vse sreče, katera bo spremljala Jugoslavijo. Toda borba še ni dovršena, treba jo je temveč nadaljevati — ravno danes — silnejše in močnejše, kakor kedaj prej. Naša mladina hiti pod zastavo, gre v vojsko. Mnogi od onih, ki so pobegnili zaradi vojaštva iz domovine, stopajo z navdušenjem v narodno vojsko. To je smaga zavesti in ideje.

"Vsi v vrste!", to naj bode danes naše geslo. Kedorkoli ni za vojsko, naj stopi v vrste društev in naših organizacij. Čim bolj bomo složni, toliko močnejši bomo, ker bomo odurna sila proti vsem zaprekam močnejša.

Poleg politične organizacije nastopa toraj za našo bodočnost nujna potrebna moč ekonomske organizacije. Vzemite si za vzor jugoslovanske izseljenice v Južni Ameriki, ki imajo svoj jugoslovansko banko in svoje parobrodne zveze.

a ekonomsko organizacijo naših rojakov v Severni Ameriki se ni do danes še ničesar podvelo. Nekoliko je to naš krivda, nekoliko pa naših sovražnikov, ki so uporabili vsas redstva, da bi ne prišli do nje. Njim ni namreč v korist, ako bi naši izseljenci osvobodili krepiljev nekaterih brezdušnežev.

Božimo pripravljene, da izpolnimo tudi v tem oziru dolžnost napram našemu narodu in napram sebi, ker bomo v tem času osvobojenja i njemu i sebi mnogo pomagali.

Pripravljajmo toraj, bratje, z dvojnimi orožjem našo veliko bodočnost, s puško in ekonomsko organizacijo, ker bomo samo na ta način v stanu, zagotoviti si politično in ekonomsko neodvisnost.

Tako prvo, drugo orožje nam stajo

danes na razpolago, Jugoslovani. Poprimimo oboje odločno in zavestno. Zgrabimo je v našem interesu, v interesu naše sreče in cele naše bodočnosti.

Z vrsto člankov bom pokazal važnejše pojave ekonomske organizacije zaveznikov in one bdoče probleme, katere nam nalaga vojna. Objavlil bom v javnosti vse ono, kar so storili v tem oziru naši bratje v Južni Ameriki, ter bom istočasno izveščeval o ekonomskem položaju v domovini, da bomo mogli zasledovati njeno borba tudi v tem oziru.

Ona društva in psamezniki, ki so se pečali že dosedaj z ekonomskimi vprašanji in organizacijami, mi morejo izpotočiti svoja opozovanja, izkušnje in nasvete ter jim bom rade volje pomagal z nasveti, in to radi koncentracije gibanja.

Pisma naj se naslovijo: Dr. Ivan Bonači, 932 Southern Building, Washington, D. C.

IMENIK DRUŠTEV D. S. D.

Društvo št. 1, Joliet, Ill.: Predsednik: Geo. Stonich, 815 N. Chicago St.; tajnik: Jos. Klepec, 1006 N. Chicago St.; blagajnik: Anton Nemanich st. Vsi v Joliet, Ill. Seje se vrše vsako zadnje nedeljo v mesecu ob 1. uri pop. v dvorani stare šole sv. Jožefa.

Društvo št. 2, Mount Olive, Ill.: Predsednik: Mike Vukalič; tajnik: Andrew Maren; blagajnik: M. Gojak. Vsi v Mt. Olive, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 3, La Salle, Ill.: Predsednik: Anton Štrukelj; tajnik: Anton Kastigar, 1146—7th St.; blagajnik: Anton Jeruc. Vsi v La Salle, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 4, Bradley, Ill.: Predsednik: John J. Štua; tajnik: Frank Gerdesich; blagajnik: Math. Gerdesich. Vsi v Bradley, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 5, Ottawa, Ill.: Predsednik: Nik. Kozarič, 1113 Chestnut St.; tajnik: John Lubschina, 1115 Canal St.; blagajnik: Math Bajuk, 528 La Fayette St. Vsi v Ottawa, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 6, Waukegan, Ill.: Predsednik: Frank Appel, 1338 Waukegan St.; tajnik: John Jamnik, 604 — 10th St.; blagajnik: Jos. Drašler, 66 — 10th St. Vsi v Waukegan, Ill. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 8, Rockdale, Ill.: Predsednik: Val. Flajnik ml.; tajnik: Louis Piškur; blagajnik: Anton Buščaj. Vsi v Rockdale, Ill. Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 9, Chicago, Ill.: Predsednik: Louis Duller, 1856 W. 23rd St.; tajnik: Andrew Ogryn, 1845 W. 22nd St.; blagajnik: John P. Pasdertz. Vsi v Chicago, Ill. Seje se vrše vsako četrto nedeljo v mesecu v dvorani slov. cerkve sv. Štefana na vogalu W. 22nd Pl. in S. Lincoln ulic.

Društvo št. 10, S. Chicago, Ill.: Predsednik: Marko Horvatič; tajnik: Anton Motz, 9641 Ewing Ave.; blagajnik: Frank Cherne, 9534 Ewing Ave. Vsi v S. Chicago, Ill.

Društvo št. 11, Pittsburgh, Pa.: Predsednik: Frank Trempus, 4628 Hatfield St.; tajnik: George Weselich, 5222 Keystone St.; blagajnik: John Balkovec. Vsi v Pittsburgh, Pa. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 12, Joliet, Ill.: Predsednica: Amalia Zelko; tajnica: Margaret Nemanjich, Raynor & Granite; blagajničarka: Mary Stonich. Vse v Joliet Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani stare šole sv. Jožefa.

Opomba: Ako je v imeniku kaka pomota, ali če se odbor pri katerem društvu premeni; naj to društven tajnik sporoči tajniku D. S. D., da se stvar popravi.

NA PRODAJI!

5000 acres in Florence Co. Wisconsin, close to town and railroad, cleared land \$25.00 per acre any size. Will build and fence, sell on time. Produce & be independent.

SILAS C. HOPKINS Real Estate and Insurance 610 Woodliff Bldg. Phone 981 Joliet, Illinois

Tako prvo, drugo orožje nam stajo

Barvajte zdaj!

Naše cene so zmerne in blago najbolše. Imamo vseh vrst

Barv

za barvanje hiše zunaj in znotraj, za pod stene in strop, istotako za pohišstvo. Imamo tudi vse vrste olja in varniša, kakor tudi čopiče in železnino.

Pennuto Bros.

808 Collins St. Joliet, Illinois

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

Bolne ženske

Severa's Regulator

Primeni dobitte vsako reč 20 odstotke ceneje kot kerkoli drugje. Prodajem samo jamčeno blago. Popravljam vse vrste ameriksanske in starokrajске ure in zlatnino za vsako delo jamčim

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

Prodajem vse vrste URE in ZLATNINO.

Primeni dobitte vsako reč 20 odstotke ceneje kot kerkoli drugje. Prodajem samo jamčeno blago. Popravljam vse vrste ameriksanske in starokrajске ure in zlatnino za vsako delo jamčim

SLOVENCI IN HRVATI po celi Ameriki.

Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pišite meni kaj bi radi pa vam pošljem cenovno. Vsaka reč vas košta 20 odstotke ceneje, kot bi plačali drugje.

JOS. SPOLARICH 901 N Hickory St. JOLIET, ILL.

Smith & McGuire JEWELERS AND OPTICIANS 320 Van Buren St, Joliet D'ARCY BUILDING

Homewood Coal Yard M MIKAN, MANAGER Trd in Mehak Premog

ter drva in kurivo 1624 Nicholson St, Joliet, Ill. PHONE 1797W

HANSEN & PETERSEN CO. 503 CASS STREET, JOLIET, ILLS

BARVAMO ZUNAJ IN ZNOTRAJ

Stenski papir po 10c roll in več. Barva za hiše po \$1.95 galon in več. Vse barve. Barva za Ford \$1.25. Najboljše ščetke.

Stenski papir po 10c roll in več. Barva za hiše po \$1.95 galon in več. Vse barve. Barva za Ford \$1.25. Najboljše ščetke.

Stenski papir po 10c roll in več. Barva za hiše po \$1.95 galon in več. Vse barve. Barva za Ford \$1.25. Najboljše ščetke.

Stenski papir po 10c roll in več. Barva za hiše po \$1.95 galon in več. Vse barve. Barva za Ford \$1.25. Najboljše ščetke.

Stenski papir po 10c roll in več. Barva za hiše po \$1.95 galon in več. Vse barve. Barva za Ford \$1.25. Najboljše ščetke.

JOHN MARTIN, SODNIK

(Justice of the Peace) Kadar imate kaj posla na sodišču ali vložite tožbo zoper koga, ali hočete iztirjati dolg, oglasite se pri meni, ker z mano lahko govorite v materinem jeziku.

Uradne ure: jutro od 8.—12. Popoldne od 1:30—5. Zvečer po dogovoru. Urad imam na:

321 JEFFERSON STREET, (nasproti Court House), Joliet, Ills.

ANTON STRAŽIŠNIK, 1219 Summit Street, Joliet, Illinois. Karpentier in Kontraktor.

Stavim in popravljam hiše in druge poslopja. Predno oddate kontrakt ali delo, vprašajte za moje cene. Vse delo jamčim.

The Will County National Bank OF JOLIET, ILLINOIS.

Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek \$300,000.00.

C. E. WILSON, predsednik. Dr. J. W. FOLK, podpredsednik. HENRY WEBER, kašir.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopj mehki in trdi les, lath, cederne stebre, desk in single vse vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglašite se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi se bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES IN CLINTON STS.

Garnsey, Wood & Lennon ADVOKATI. Joliet National Bank Bldg. Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

John Grahek ...Gostilničar... 1012 N. Broadway JOLIET, ILL. Točim vedno sveže pivo, fino kalfornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

PRODAJAM TUDI TRDI IN MEHKI PREMOG. TELEFON 7612. N. W. TELEFON 1257.

Wise & Zupancic 200 Jackson St. JOLIET, ILLS. Chicago tel. 3399. gostilničarja

VINO, ŽGANJE IN SMODKE. SOBE V NAJEM I LUNCH ROOM.

merikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkomp. 1. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois. Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

- Za Združene države na leto... \$2.00
Za Združene države za pol leta... \$1.00
Za Evropo na leto... \$3.00
Za Evropo za pol leta... \$1.50
Za Evropo za četrt leta... \$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijsi POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice pričujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill. Advertising rates sent on application.

Table with 2 columns: Day, Name. 4. avg. Ned. Dominik, spozn. 5. Pon. Marija dev. snež. 6. Tor. Gospodovo sprem. 7. Sre. Kajetan, spozn. 8. Čet. Cirjak, muč. 9. Pet. Roman, muč. 10. Sob. Lovrancij, muč.

ENAJSTA NEDELJA PO BINKOŠTIH.

Čudež, o katerem nam pripoveduje današnji evangelij, obrača našo pozornost na grozno zlorabo jezika, tega tolikanj imenitnega daru, ki razlikuje človeka po vnanje od živali in ga dela krono vidnega stvarstva. Čudno je, da je božje ime pri Turkih in pri Judih v največjih čisljih, kristjani pa pa je tako lahkomiseljno zaničujejo in skrivajo. Vedno bolj in bolj se širi tudi med nami preklinjevanje in sicer ne le majhne kletve, marveč žalibog tudi bogokletstvo. Ko bi hoteli odpraviti to grozno zlo, tedaj bi bilo treba, da porabi Jezus svojo milost in napravi čudež, še večji čudež, kakor je ta, o katerem nam pripoveduje današnji evangelij. Ko je Jezus ozdravil gluhomutca je ta prav govoril. O da bi se dali ozdraviti tudi skrunitelji božjega imena, da bi tudi oni odsej prav govorili! Akaravno pa je preklinjevanje res ostudna pregreha, se najde vendarle marsikdo, ki to pregreho zagovarja. Ti izgovori pa so po tem vzrok, da je ljudem tako malo mar da bi se poboljšali.

Prvi izgovor je: — Jaz preklinjam iz navade in nikakor s tem ne nameram žaliti Boga. — Kdo je hujski pajnec, ali tisti, ki je enkrat pijan, ali pa tisti, ki je navajen pijančevati? Kdaj pa je kaka ostudna razvada še kko hudobijo zmanjšala? Res se sme onemu nekolkolico priznati, ki se resno trudi, da bi se poboljšal, kateremu pa nehoti uide kaka kletve. Nobene prizanesljivosti pa ne zasluži oni, ki se prav nič ne trudi odločiti to grdo navado. — Ti ne nameravaš žaliti Boga? Da se stori greh, ni ravno treba namena, da bi s tem ali onim dejanjem žalil Boga. Kaj bi rekli o otroku, ki se ne zmeni za spovedi, svojih starišev ali pa o državljanu, ki se ne zmeni za državne postavine in bi se hotela izgovarjati s tem, da ne delata tega za to, da bi žalila stariše ali pa državno oblast. Zadošči je za greh, da spoznamo, da je to ali ono dejanje po božji postavi prepovedano in da je kljub temu vendarle storimo. Vsakdo ve, da je bogokletstvo veliko, strašno zlo. Sv. Avguštin trdi, da ga ni greha, ki bi obsegal v sebi večje zlo od bogokletstva, ki prekaša celo hudobijo onih, ki so Jezusa križali. Sv. Tomaž

pa pravi, da je bogokletstvo prvi in največji greh. Kakor vera obsega vse v sebi, s čemur častimo Boga, tako vsebuje bogokletstvo vse, s čemur zaničujemo Boga. Kolika hudobija je bogokletstvo na s ne uči le božja postava, mi spoznamo marveč hudobijo tega greha tudi iz tega že, da večina držav kaznuje jako strogo one, ki preklinjajo Boga.

"Jaz preklinjam v zezi in še tega niti ne zavedam." Ali ni jeza eden izmed poglavitnih grehov? En greh pa drugega ne izgovarja. Dolžnost tvoja je torej, da krotiš svoje jezo, ki ima tako zle posledice.

"Jaz preklinjam, ker mi vse nagaja in vse mi gre narobe." Ali si moremo misliti bolj neumnega izgovora, kakor je ta? Ako ti gre vse narobe, ako ti vse nagaja, kdo je tega kriv? Ali mar Bag? Pa vzemimo tudi, da ti res pošilja Bog razne nepričke in kazne za tvoje grehe, ali ni skrajna ne-spamet izzivati z novimi grehi božjo pravičnost, da te še bolj kaznuje? Kaj pa si ti s premeri s neskončno svetim in mogočnim Bogom? Reven čevček si, ki vsak trenutek za ohranitev svojega življenja potrebuješ Boga. Kaj bi rekel o človeku, ki je v smrt obsodjen, ki pa pričakuje, pomiloščenja, ako bi, namesto da bi bilo prošil usmiljenja, vladarja žalil z najhujšimi psovskami? Takemu človeku si podoben ti, ako se predrzne preklinjati Boga.

Kako strašno kaznuje Bog bogokletstvo, nam priča sv. pismo, skoraj na nešteti mestih in nam s tem dokazuje jasno, da preklinjevanje ni nobena malenkost. Kako napačno ravnajo tedaj zlasti oni, ki preklinjajo iz šale. Te vrste ljudem kliče sv. Peter Hrizolog: "To niso šole, marveč zločini." Ali bi ti sprejel to za šalo, ko bi ti kdo nečast delal tvojemu imenu? Ali ni mogoče več poštena šala, ne da bi se skrunilo Gospodovo ime?

Ni ga izgovora, ki bi preklinjevanje opravičeval, ali pa vsaj izgovarjal. Kdor koli je torej tej hudobiji vdan, naj se z vso vneto potruji, da odloži to grdo in tolikanj hudobno razvado. Dela naj si samemu sebi silo, da se popolnoma poboljša, da se bo kakor o gluhomutcu tudi o njem moglo reči: "In je prev govoril." REV. J. P.

MIR BOŽJI.

Spisal Ksaver Meško. (Konec.)

In gledal sem in poslušal. In zavzeta duša mi je govorila: Glej, eden je pred teboj, stopi, vrni se vanj — pot ti je širom odprta. Tu najdeš uteho, mir in veselje.

In z veliko močjo mi je srce zahrepelo tjadol v te loge in gaje. A noga je bila boječa in neodločno sem stopal proti njim: kakor bi se bal kake zasede, prevare. In res, ali se ne vsilujem tuje domovje, ali se moje misli ne oklepajo tuje lasti in se roka ne stega po mečem, česar na veke ne sme imeti?

Noga mi je zastajala. A hrepenenje je bilo mogočnejše. In šel sem knjim, k blaženim in srečnim, a one sanjave loge in zelenice gaje.

Nad menoj je gorelo veliko in toplo sonce, da me je slepilo. Ob meni je uspavajoče šuštel drevje: da, tukaj bi legel in odpočil od svoje težke poti. Cvetice so dehtele ob poti, in njihov vonj me je mamil: ob stezi tam med cipresami jih ni bilo. Pred menoj, za menoj, ob meni se je glasil smeh in sladke, napol šepetane besede ljubezni: kdo se smeji tam zunaj na križevem potu, kdo govori tam take besede? Daj, z vso dušo se vdaj temu življenju, objemi ga, okleni se ga mogočno, da ga obdržiš za vedno ob sebi — daj!

In res sem tudi jaz hotelodpretisrce topli mžarkom in dušo brezskrbnemu življenju; tudi jaz bi se rad nasmejäl zvonko in radostno — a glej, solnčni žarki so se boječe odtegovali, vse lje ni maralo videti poti v mojo dušo, in nasmeji mi je zamrl na ustnicah. Vsi oni pa, ki so hodili ob meni, so me začudeno gledali. Videli so pač na mojih licih krvave potne srage, videli moje ranjene noge, videli v očeh sledove solza. In temu so se čudili, ker tega niso umevali.

"Kdo si in odkod?" V vprašanjih nekaterih je zvenela le radovednost, a drugi so se s sočutjem obračali k meni.

Jaz pa sem molčal. Čutil sem se ponižanega in osramočenega, ker sem tak zašel v to radostno družbo. "Tujec je... popotnik... reven romar..." so govorili drugi ter se smejali. Njihov smeh se mi je z žgōčo bolečino zaječal v dušo: kakor bi me ometaval z blatom.

"Kako pa si prišel semkaj? — Glej tukaj si res tujec." "Vidim — oprostite — zašel sem." In naglo sem zbežal iz cvetočih logov in solnčnih gajev. Spoznaval sem, da to niso poti zame: moja pot je tam zunaj, tam ob strani življenja, kjer ni ne solnca, ne petja ptic, ne veselega smeha, tam zunaj, kjer se v mrač-

ni senci otožnih cipres vije neskončni križev pot...

In spet sem zadel križ na ranjene rame ter stopal po stari stezi. A pri srcu mi je bilo bolno in težko: nisem mogel pozabiti veselih logov in gajev, velikega solnca in radostnega smeha.

In tako mi je postajal križ, ki sem ga nesel, še težji, in pot, ki sem korakal po nji, sem pričel sovražiti. Moja hoja se mi je dvzdevala brezplodna, brez cilja in brez smotra. Kdo ve, kje je cilj in kje je konec, kje tih mir? Nemara ga ne najdem nikoli. Težke misli so se mi silile v dušo. Glej, vse ozračje ob meni je polno mračnih in žalobnih misli; ob poti stojijo in preže na mene; komaj sem se jim približal, so se v celih tropih vsule name. Pod njihovo težo mi je klonila glava še globlje; na noge so se mi navesele, da je bil moj korak še težji; za roke so se me oprijemale, da se nisem mogel ne ganiti, ne ob kaj opreti.

Med vsem tem mi je pa v srcu renermer pretetalo veliko koprenje po končnem cilju. In ta cilj je bil: Mir! A nikjer ga nih ila... In tedaj mi je pričel dozorevati v srcu malodušen in grešen naklep: križ vržem v stran, sedem ob pot, zatisnem oči ter zasnivam za vso večnost. Čemu naj hodim po ti neskočni poti, čemu naj nosim težeči križ! Tja na one svetle in vesle poti pa ne smem, ker sem tamkaj tujec. Torej v stran s križem, leči in zasnuti v vseučno nirvamo. Mir! —

Ob teh malodušnih mislih in naklepih pa zagledam nekoč na sicer tako samotni stezi pred seboj moža. Nesel je tudi križ, a bil je še dosti večji in težji kakor moj; pripogibal je moža globoko k tlom. A glej čudo — od moža in od križa žari čudežna svetloba, kakršne še nisem videl v mističnem mraku cipres: kakor bi goreče solnce stopalo s popotnikom ali pa enzkotermeno igralo nad njim.

Vsa pot, vse drevje, vsa okolica je na dolgo in široko razsvetljena in ozarjena.

Kakor bi zagledal zaželjeni cilj pred seboj, sem hipoma začutil v sebi novih moči. Stopil sem hitreje, moj korak je bil krepak in varen. Nisem več hrepenel tja in v stran one sanjave gaje in loge; le za možem s križem in z žarečim solncem je hitelo vse moje hrepenenje.

Stopal se hitreje in hitreje. A razdalja med tujcem in med menoj se mi je vendarle vedno dozdevala neskončna.

Hipoma sem zapazil v pesku in med kamenjem okrvavljene napol zabrisane stopinje. Bile so kakor okrvavljene; a ko sem pogledal natančneje, sem videl na tleh čudežne rože: med peskom in trnjem so se poganjale iz tal ter se rdčile kakor sveža kri.

Ko sem zavzet gledal to čudo, je mož pred menoj ravno zavil za ovinek ceste ter izgubil za cipresami. Luč, ki je šla za njim, potem pa polagoma ugasnila.

Pohitel sem, da ga spet zazrem. A ko sem dospel do ovinka ter se ozrl po poti pred seboj, sem jo videl prazno, pusto in otožno.

Iznehaden in ozlovoljen sem postal ter se ogledal naokoli. Ob levi je stalo znamenje, preprost vrlo star križ, s povsem vsakdanjim veličarjem. Ob njem sta šumeli dve brezi. Bele veje sta nagibali globoko k Sinu božjemu, kakor bi mu hotele hladiti krvavečane. Nizko nad obzorom je plavala polna luna; v njenem srebrnem svitu, ki je med vejevjem trepetal čez Odršenika, se je dozdevalo, da se izmučeno telo giblje, da se oči odklapljejo, se vpirajo v mene, me zro z neskočno ljubeznijo in obenem s tihim očitanjem zaplojo moje malodušnosti in omahljivosti.

Hipoma pa mi je prestreslo vse misli vprašanje: "Glej, ali ni šel pred menoj ter nesel križ ta, ki je razpet na njem?"

Nekaj hipov sem vse zavzet gledal v obraz Spasiteljev, potem pa sem se kakor brez moči zrušil na rosno zemljo, se oklenil križa ter vzdihnil: "Povej, ali nisi Ti šel pred menoj?"

In glej, s trnjem kronano glavo mi je prikimala.

"Ti si šel pred menoj! — In križ si nesel?"

"esel — iz ljubezni do tebe."

"Iz ljubezni domene! — Da je moj križ lažji..."

Kakor v molitvi sem dvignil roke visoko h Krizanemu: Gospod — Spasitelj... verujem v Tvojo vseučno ljubezen."

Obraz Odršenikov se je zesyebolalečino zaječal v dušo: kakor bi me ometaval z blatom.

"Veruješ?"

"Verujem — z vse m srcem in z vso dušo."

Lica gospodova so žarela, kakor bi gorelo na križu opoldanje solnce.

"In kaj ti naj dam za to?"

"Mir — Svoj mir!"

Oko gospodovo se je še z večjo

milino in ljubeznijo vprlo v me. Tihlo je odgovoril:

"Pri meni ga vsikdar najdeš."

Moj ljubezni polni Bog, kaj bi pač za težkih dni obračal trudni pogled, če bi Tebe ne poznal?

Kam bi stopalo moja nevedna noga, če bi ne videl Tebe, ki neseš križ pred menoj ter začrtavaš z njim in meni mojo pot?

Ob kaj bi se opirala tresoča roka, če ne bil jubil in častil neznatnega znamenja, nekdanj stramotočnega križa ter se ga ne bi oklepal krepko in trudno?

In kje je iskal tolažbe, odkod bi zajemal miru, ki sem vse dni svojega življenja tako hrepenel po njem, če ne bi bil Ti njega neizčrpilivi vir? —

Sedaj umevam, česar dolgo nisem mogel spoznati in umeti: vsa sreča našega življenja je le v enem, da se namreč križa ne branimo, ampak gaisčemo in z ljubeznijo nosio.

Nekdaj sem iskal tolažbe pri ljudeh, in srečni mir, sem menil, je doma v vselem sehu onih, ki korakajo tam v pravilnih logih gajih pod toplim in radostnih solncem. Sedaj vidim, da sem se v tem varal. In zato tolažbe in miru ne iščem več med šumnim svetom.

A tudi ne ubopava več. Ponižan od življenja, upognjen in potr od prevar in trpljenja poklekam v tihih nočeh pred znamenje križa, da zaprosim Spasitelja utehe in miru. In glej, ob trepetajočih svetlobi svetilni se trepetiči obrež Zveličarjev razjasni in omili, oči se mu z veliko, vseučno ljubeznijo vprlo v me, na ustnicah mu zatrepeta izraz vseobsegajočega sočutja in usmiljenja, in kakor bi tolažil bolno dete, mi govori nežno in ljubeče: "Pax!"

In v moje srce tolažilno lije tih mir — mir božji.

Prav kakor stroji rušilci.

Onkraj tam so slavni stroji-rušilci (tanks), ki vedno z uspehom predirajo sovražnikove obrambe. Ravno tako pa Trinerjevo ameriško zdravilno sredstvo vno vedno izčisti želodec. Nepremagljivo gre skozi dlob, odstrani vse škodljive snovi, ki so delale gnezdo bolezenskim cinam, ter povrne slast in prebavo. To je najzanesljiveše zdravilo za zapeko, neprebavnost, glavoboli, razdražljivost, splošno slabost. Cena \$1.10. V lekarnah — Čudovito je, kako seže Trinerjev linitment naravnost in izvir bolezni s slučajih ravmatizma, nevralgiji ali boli v ledju. Brž pomaga v slučajih izpahov, izvinov oteklin, bolestin mišic in trdnih nog. Cena 35 in 65c v lekarnah. Po pošti 45 in 75c. — Joseph Triner Company, Mfg. Chemists, 1333-1343 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. Advertisemnt.

Lokalni zastopniki (ice) "A. S."

- Aurora, Ill.: John Kočevar
Aurora, Minn.: John Klun.
Bradley, Ill.: Math Stefanich.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.
Bridgeport, O.: Pos. Hochevar.
Calumet, Mich.: John Gosenca.
Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop. Kušljan
Chisholm, Minn.: John Vesel.
Collinwood, O.: Louis Novak.
Denver, Colo.: George Pavlakovich.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.
Gilbert, Minn.: Angela Pregled.
Hibbing, Minn.: Frank Golob.
Houston, Pa.: John Pelhan.
Iron Mountain, Mich.: Louis Beret.
Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin.

Kansas City, Kans.: Peter Majerle. La Salle, Ill.: Anton Kastelo in Jakob Juvanich.

- Lowell in Bisbee, Ariz.: John Gričar.
Milwaukee, Wis.: John Vodovnik.
Moon Run, Pa.: John Lustrik.
Newburg (Cleveland): John Lekan.
Pittsburgh, Pa.: George Weselich.
Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.
Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljaqec.
Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.
So. Chicago, Ill.: Frank Gorenz.
Soudan, Minn.: John Loushin.
So. Omaha, Neb.: Frank Kompare.
Staunbaugh, Mich.: Aug. Gregorich.
Steelton, Pa.: A. M. Papich.
St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
St. Louis, Mo.: John Mihelich.
Valley, Wash.: Miss Mary Torkar.
Waukegan, Ill.: Matt Ogrin.
Whitney, Pa.: John Salmich.
Youngstown, Pa.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da se zglašijo kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini. Uprav. "A. S."

DRAGINJA
na vseh tiskarskih potrebščinah je silna odkar je nastala vojna. Nekatere stvari stanejo po dva do tri in petkrat več, kakor pred vojno. Naj bi to cenj. naročniki upoštevali in poslali naročnino točno, ker drugače ni mogoče lista jim pošiljati. Seveda so naročniki vredni zaupanja, a to ne plača stroškov; treba je torej, da vsak pošlje naročnino čimprej mogoče ali vsaj ko prejme tozadevni opomin, ker takrat je zadnji čas.

Dobro sredstvo za vtret
ne sme manjkati pri nobenem dobro urejenem domu. Dr. Richterjev

PAIN-EXPELLER
imaže nad 50 let veliko priznanje med Slovenci na celotnem svetu.
Jedino pravi s varstveno znakom sidra
35 in 65c v lekarnah in naravnost od
F. AD. RICHTER & CO.
14-20 Washington Street. New York, N. Y.

WAR Savings Stamps
CENA TEKOM JULIJA:
Ena znamka stane \$4.18, poln certifikat z 20. znamkami pa \$83.60.
Leta 1923 bo vredna ena \$5.00. Kupite jin lahko vsepovsod.
Pri nas lahko kupite eno znamko ali več do 200. Več kot 200 znamk ne prodamo eni osebi.
Pismenim naročilom je pridejati denarno nakaznico (Money Order) in še 16 centi za priporočeno Vam pismeno pošiljatev znamk.
Pišite po nje na:
Amerikanski Slovenec
1006 North Chicago Street
JOLIET - - ILLINOIS

Iz malega raste veliko!
Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po 3%—tri od sto—3%
na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.
Mi imamo slovenske uradnike.
The Joliet National Bank
JOLIET, ILLINOIS
Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.
ROBT. T. KELLY, preds.
CHAS. G. PEARCE, kassir.

PRVI IN EDINI SLOVENSKI POGREBNIŠKI ZAVOD
USTANOVILJEN 1. 1895.
ANTON NEMANICH IN SIN
1002 NORTH CHICAGO STREET
Garaža na 205-207 Ohio Street, Joliet, Illinois
Priporočamo slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu.
Na željo preskrbimo avtomobile za vse potrebe, zlasti za slučaje krstov, porok in pogrebov. Na pozive se posluži vsak čas ponoči in podnevi.
Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonajte. Chicago telephone 2575 ali N. W. 344. --- SVOJ K SVOJMU!

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

VSTANOVljena 29. NOVEMBRA 1914.

VZJEDINJENJE DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1918

Naše geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik..... GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik..... JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik..... GEO. WESELIH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik..... JOSIP KLEPEC, 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Zapisnikar..... ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik..... JOHN P. ETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

STEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICHI, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEČ, JOLIET, ILL.

PRIPOROČAMO rojakom in rojakinjam, ki bivajo v državi Illinois in Pennsylvania, kjer ima D. S. D. državno dovoljenje poslovanja, da v svojih navselbinah ustanovijo moško ali žensko društvo sv. Družine in isto pridruženje D. S. D. Osem članov(ice) zadostuje za ustanovitev društva. Sprejemajo se moški in ženske od 16. do 50. leta. Zavarujte se lahko za \$500.00 in \$250.00. Kdor je nad 45 let star se zavaruje le za \$250.00. Poleg smrtnine se zavarujete tudi za razne vrste poškodnine in operacije.

D. S. D. sprejema društva le iz Ill. in Pa., kjer ima pravico poslovati, ker noče imeti sitnosti radi nizkih assessmentov.

Kdor izmed rojakov ali rojakin v kateri slov. naselbini v državi Ill. ali Pa. želi navodila in pojasnila glede ustanovitve društva za D. S. D., se naj obrne na gl. tajnika: Jos. Klepec, 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Društveno vesti.

Joliet, Ill., 1. avg. — Društvo sv. Družine je imelo zadnjo nedeljo julija svoje mesečno sejo in je dovolilo izplačati bolno podporo sledečim:

Br. Martinu Vrhovšek za 37 dni \$37.00
Sest. Franciški Jaklič za 24 dni 24.00
Br. John Kren ml, za 12 dni 12.00
Skupaj \$73.00

Sklenilo se je tudi, da se vrši posebno seja društva v četrtek, dne 8. avgusta z večer ob pol osmi uri. Na tej seji bo društvo izvolilo 10 zastopnikov za 3. zborovanje D. S. D., ki se bo prične v Jolietu dne 3. septembra. Vabljeni so vsi člani, da pridejo na to posebno sejo in pomagajo društvu do izvolitve najposobnejših članov za zastopnike. Pa tudi se bo sklepalo o raznih zadevah društva in organizacije. Naj bi torej nobenega člana ne manjkalo na tej posebni seji razun, če mora ta večer iti na delo ali ima kak drug poseben zadržek.

Nadzorni odbor je dal svoje poročilo o poslovanju in finančnem stanju društva, kakor sledi:

Račun društva sv. Družine v Jolietu od 30. marca do 30. junija 1918.

Prejemki:
Preostanek v blagajni 30. mar 1918 \$3220.04
Prejemki v aprilu \$494.29
" " maju 422.85
" " juniju 478.60
Narastle obresti na City Bonds 17.49
Narastle obresti na \$500.00 Liberty Bond 5.00
Kupljene City Bonds \$500.00 po \$98.00 z obresmi vredne 511.55
Narastle obresti na City Bonds 4.16
Skupaj 5153.98

Izdajki:
Izplačano v aprilu \$355.46
" " maju 346.71
" " juniju 446.82
Kupili City Bonds za \$500.00 po \$98.00 in obresti 501.55
Ostane v blagajni 30. junija 1918 \$3503.44
Razdelitev društvenega premoženja
Balanca v banki kakor kaže bančna knjiga, 30. jun. 1918 \$479.64
Nevernjeni čeki 373-47 18.00

Cisti preostanek v banki \$461.65
Liberty Bond 500.00
Liberty Bond narastle obresti za 3 mesece 5.00
City Bonds 1421.97
City Bonds narastle obresti 99.12
Ostajilo za noto 500.00

City Bonds 511.55
City Bonds narastle obresti 4.16

Skupno premoženje 30. junija 1918 \$3.503.44

Iz tega računa je razvidno, da društvo vedno bolj napreduje z blagajno. Vsakega pol leta naraste blagajna za pol tisočaka in vsako leto za cel tisočak. Tri leta je bilo staro ob novem letu in je imelo tri tisočake v blagajni, zdaj pa je staro tri leta in pol in ima \$3,503.44 v blagajni. Takega napredka najbrž ne more pokazati nobeno drugo društvo. Nekatera so nad 25 let stara, plačajo manj podpore na dan za isto mesečino 50c, pa nimajo toliko denarja v blagajni, kot ima naše društvo, ki je staro tri leta in pol.

Se je dosti ljudi povsod, ki potrebujejo društva in najlepšo priliko imajo zdaj vsi rojaki in rojakinje v Jolietu in izven Jolietu, da pristopijo v to naše veliko društvo. To društvo sprejema člane in članice tudi iz drugih mest v svojo sredo. Kdor bi želel pristopiti v to društvo naj se oglasi osebno ali pa piše meni in pošlje \$1.00, da pošljem pojasnilo. Ta dolar se potem prišteje k vplačilom. Ako pa ni sprejet, ni dolar vrnem. K zdravniku greste lahko kar v svojem mestu. Kdor je nad 40 let star se mora skzati s krstnim listom glede starosti. Kdor izmed rojakov in rojakinji želi pristopiti, ima zdaj najlepšo priliko, posebno iz onih malih naselbin, kjer ni nobenega domačega društva. Pristop je še vedno prost. Pišite takoj za pojasnila in navodila. Z bratskim pozdravom Jos. Klepec, tajnik društva.

(Nadaljevanje s 2 strani.)
tepen znani koroški renegat Lutschounig... emci se duhujejo, da niso dobili besede na slovenskem shodu. Ali so oni že kdaj dali besedo narodno za vednemu Slovencu na svojih shodih? Vsenemški "Volkstag" v Mariboru.

Vsenemski bodo pod vodstvom dr. Mravrla uprizarili tudi v Mariboru svoj "Volkstag". Kaj se bode doigralo na onem "Volkstagu", bi mogli že danes mi formulirati in program: Najpreje se bode proti jugoslovanski deklaraciji protestiralo; nato se bode imenovalo poslance dr. Korošca in tovaršice veleizdajalec, ki trgajo državo; za tem se jim bode očitalo, da iščejo za Jugoslavijo novo dinastijo, ki naj bo iz srbske, črnogorske ali ruske knežje obitelji; temu bo sledila naši vladarji rodni grnja * Berliu in nato bo dr. Mravrla grozil Slovincem, da bo nanje s kanoni streljal, če pride Jugoslavija... Zdi se nam, da naš program še ni popoln, naše vsenemške patriote pa tudi nečemo pustiti da cedilo, saj smo si sosedje. Zato še dve sklepni točki in nevednemu programu: predzadnja — najeta fakinaža pobija po ulicah slovenske žene in dekleta in otroke. In zadnja, vsenemški junaki pobijajo šipe slovenskih posestnikov in mažejo z vsenemško "cremo" slovenske napisne table. Kot finale pa vsemu; slavna naša mestna policija do bi svoj "Ausgang ueber die Zeit", da ji ne bo treba bra-

ni slovenske meščane in meščanke. In to bi bil menda ves "program" za pričakovani mariborski "Volkstag".

RAZNE VESTI.

Nesramnost Nemcev.

(Hrvatska Država, 25. maja.) — Na zboru koroških Nemcev v Celocu je rekel poslanec Dobernig: "Prišlo bo do postankajugoslovanske države. To je upravičeno v naravi stvari. aZa vodilni narod te države so brezdvomno pozvani Hrvati, toda nikakor in nikdar se ne sme dogoditi, da bi se jugoslovanski državi priključili deli avstrijskega (?) področja mer Dravo in Adrijno, nikoli ne sme država, ki misli na svojo življensko sposobnost, dopustiti, da bi izginil Trst in cela obala v jugoslovanski poplavi, nikoli ne bo nemški narod v Avstriji in Nemčiji v Rajhu, dopustil, da bi bil popolnoma odrezan od južnega morja."

Kakšno nesramno provociranje je to! Kakšno posle ima Nemčija na našem morju? Ali jim ni dovolj, da jim dajemo jesti, medtem ko moramo sami stradati? Ako bi mi klicali na pomoč kako inozemsko državo za zaščito naših virtualnih pravic, obesili bi nas na prvem kandelabru. Pangermanom v Avstriji pa je vse dovoljeno.

Isti list piše 28. maja o tej izjavi zopet sledeče:

G. Dobernig nam milostno obljubljuje neko državo, v kateri bi imeli Hrvati "vodilno ulogo". Ne, G. Dobernig ne samo da se Vam zahvaljujemo za tako državo, temveč celo najodločnejše protestiramo proti njej. Zalostno bi bilo, ako bi še danes ne vedeli, kaj pomeni tolikokrat uporabljeni recept "divide...". Najprej se laskate enemu izmed nas, favorizirate ga pred drugimi, razpreziti jih potem, končno pa nad vsemi zagospodovati. Mi se ne borimo samo teoretično ali platonično za demokratski princip, in ta se glasi: enakopravnost za vse enako, tako za majhne kakor za velike, za močne, kakor za slabotne. Naše geslo je: narod Hrvatov, Slovencev in Srbov enoten na zunan, vsa tri plemena pa so in imajo biti popolnoma enakopravni med seboj na znotraj. Na tem temelju mi najodločnejše odklanjamo vsako "vodstvo", kajti to bi nasprotno samo obliki demokracijem principu, temveč bi imelo zopet, pa bi došli v kakoršnikoli obliki in naj se tiče kateregakoli od nas treh enakopravnih bratov (tri vrste zaplenjene). Nikoli več nas ne bodo premetili; mi ostanemo zvesti demokratskim principom in borbi za zjedinenje in popolno svobodo edinstvenega naroda — pa ako nas tudi nekateri, ki so očitvidno ne zavedajo (pol vrste konfiscirane) svoje služeece rabote, še dalje napadajo, ker nečemo biti tudi nacionalni Jugoslavoani, temveč samo to, kar smo tudi v resnici in kar edino moremo biti, Jugoslavoani: Slovenci, Hrvati in Srbi.

Hrvatska opera v Trstu.

Začetkom junija je odpotovala Hrvatska opera iz Zagreba s posebnim vlakom, v Trst, kjer bo gostovala v gledališču "Politeana Rosetti". Skupno je odpotovalo 120 oseb z ravnateljem Albinjem in režiserjem Prejemcem. Reportoir bo otvoren s "Traviatom", nato pa bodo dali opero "Zrinjski", "Prodano Nevesto", "Carmen", itd. Opera bo ostala v Trstu najbrž en mesec.

Književniki za jugoslovanske sirote.

Na inicijativa uredništva "Jugoslovanskega Juga" z Ivanom Vojnovičem in Tugamirom Alaupovičem na čelu so sestali zastopniki društev "Hrv. Književnikov" "Kola hrv. književnikov", "Matice Hrvatske", "Hrvatske Njive", "Griča" in "Književnega Juga", da se dogovore o načinu, kako da se tudi hrvatski, slovenski in srbski književniki pridružijo splošni akciji za pomoč siromašni deci in jugoslovanskih krajev, ter je bilo soglasno zaključeno, da se izda velik književni almanah v veliki izdaji, katerega čisti preostanek bi bil namenjen deci. Našli so način, da bodo stroški za almanah izvenredno majhni, tako do bo ta akcija rodila obilen sad za deco. Izvoljen je bil tudi odbor, ki bo sestavil poziv na književnike ter uredil in izdal almanah.

Draga živina. — Na sejmu v Gjuru na Ogrskem je bil pred kratkim prodan par volov za 2.000 kron Kupec ima vole, prodajalec pa papir; kljub temu, da so volji tako dragi, je vendar prvi na dobičku.

V Loškem Potoku (na Kranjskem) je ljut mraz uničil ves nasad graha, krompirja in koruze. Ljudje s strahom pričakujejo bodočnosti.

V dolini Rečice, tri četrt ure od Loškega trga, sta brata Anton in Michael Kovač napadla in umorila mlinarja ni žagarja Jakoba Vrečka.

Pred krtkem je bil prodan na otoku Visu en hektoliter vina, ki je imel 14 stopinj alkohola za 1000 kron ali po deset kron liter.

a slovensko gledališče v Ljubljani. — Slovenski Narod javlja iz Zagreba,

da je v Zagrebu podpisanih že okroglo 100.000 kron za ljubljansko gledališče. "To je sijajen dokaz, tako pravi Slov. Narod, kako Hrvati smatrajo osnovanje našega gledališča za jugoslovansko stvar."

V isti namen je darovala I. Hrvatska Študeonica v Zagrebu 5000 kron, in po tem lepem vzgledu so se ravnali tudi ostali denarni zavodi.

Slovenščina v Gorici. — Tržaški poslanec dr. Rybar je privedel pred tržaškega namestnika deputacijo tržaških starišev, ki imajo otroke v gorških šolah. amestnik je obljubil, da bo podpiral njihove zahteve, da se mora slovenska mladina poučevati v materinem jeziku.

Slovenska planinsko koč. — (Hrvatska Država.) — Naši bratje Slovenci so poznati kot strastni planinarji. Sedaj so z velikimi žrtvami osnovali na Pohorju, v bližini Maribora, svojo planinsko koč, ker dosedaj žal tudi v tem čisto slovenskem kraju postavljali Nemci razne svoje "Huete", ter širili svojo propagando. Slovenski listi polagajo posebno važnost na tej lepi novi narodni ustanovi v kraju, ki se odlikuje po naravni lepoti.

Samoumor. — Alojzija Kujčić pri Ljubljani, se je zastrupil na Sušaku radi nesrečne ljubezni. Obklela se je v poročno obleko, okitila sobo s cvetjem, neprodušnozaprla okna ter izpila čašico strupa. Smrt jo je dohitela spečo (najbrž je vzela morfilj ali opij.)

Iz Calja poročajo, da so v Voglajni blizo kemične tovarne v Gaberju našli truplo orožnika Ignaca Kanarja, iz Vojnika. Ne v ese še, ali se je pripetila nesreča ali zločin.

Na Koroškem je umrl najstarejši mož na gornjem Koroškem, Jurij Eger ki je bil rojen leta 1816, bil je torej star 102 let.

Smrtna kosa. — Na Bičivju (Kranjsko) je umrla gospa Neža Sinkovec. — V Prapročah pri Šemiču je umrl Janez Konda, oče župana občine Črešnjavec, v 71 letu starosti. Bil je splošno priljubljen v onih krajih. — V Ljubljani je umrl Anton Kovač, ključar pri Južni železnici, star 62 let. — V Podrečju (Kranjsko) je umrl Martin Dokler, medicinec. — V Trstu je umrl Primož Končnik, umirovljeni železničar. — V Spodnji Šiški je umrla gospa Frančiška Hribernik, rojena Marinsek. — V Slivnem na Krasu je umrla gospa Alojzija Šušteršič. — V Celju je umrl Jože Smekal, krojač, v starosti 83 let, ter Franc Druskovič, umirovljeni uradnik. — V Gaberju pri Celju je umrla Marija Kovač, stara 99 let. — V Št. Lenartu v Slov. Goricah je umrl dr. Ivan Tiplič, zdravnik. — V Ajdovščini je umrl na ranah katere je zadobil pri eksploziji granate, Zelimir Križaj. — V Ljubljani je umrl višji postni oficijal Josip Puntar.

NOVA ORIENTACIJA STARČEVIČEVE STRANKE PRAVA V DOMOVINI.

ZBOR ZAUPNIKOV V ZAGREBU — ZNAMENITA RESOLUCIJA — SVOBODA IN ZJEDINJENJE V NARODNI DRŽAVI SLOVENCEV, HRVATOV IN SRBOV — DEMOKRATIZACIJA DRŽAVE — PARCELIRANJE VELIKIH POSESTEV.

(Od Jug. Čas. Urada, Washington)

5. junija, toraj na obletnico prključitve Starčevičeve stranke prava majska deklaracija, se je vršilo v Zagrebu zborovanje zaupnikov Starčevičeve stranke prava, udeležilo pa se ga toliko povabljenec, zlasti in pokrajine, da se ni mogel vršiti sestanek v uredništvu "Hrvatske Države", temveč v Trpinčevi koncertni dvorani. (Nadaljevanje na 8 strani.)

Naznanilo in Zahvala

Vsem sorodnikom, znancem in prijateljem naznanjamo s tem globokega potrge srca tužno vest, da nam je umrl 28. junija 1918 ljubi soprog in skrbni oče šestih otročev, g.

Anton-a Sedej

v starosti 44. let. Pokojni je bil rojen v Hlevišah, fara Verh sv. Trije Kralji, na Notranjskem. Zapušča razun svoje družine še tri brate, eno sestro, in svojo že staro mater, vsi živci v Ameriki.

Tem potom se najiskrenej e zahvaljujemo vsem onim, ki so nas tolažili za časa te nenadomestljive izgube. Dalje se iskreno zahvaljujemo društvu sv. Jožefa št. 122, K. S. K. Jednote, za podarjene vence istotako se zahvaljujemo družini Leskovec, Jožefu Sedej in John-u Zust za darovane cvetlice. Lepa hvala tudi društvoma Katoliški Borštnarjev C. O. F., in dr. Bear F. O. B., za udeležbo pri pogrebu, in vsem drugim, ki so spremili pokojnika na njegovi zadnji poti.

Počivaj v miru dragi in nepozabljeni soprog ter ljubi oče! Lahka naj ti bo tuja zemlja in Bog daj, da bi se vsi enkrat videli nad zvezdami!

Zalujoči ostali:

Terezija Sedej, vdova,
Mary, Jennie, Ema, Terezija,
Anie, hčere,
Anton, sin.

Rock Springs, Wyo., 22. jul. 1918.

Važna poslanica g. H. Hooverja, Združenih Držav živilskega upravitelja.

UNITED STATES FOOD ADMINISTRATION.

United States Food Administration
Washington, D. C.

Washington, D. C., May 26, 1918.

Zaupanje živilske uprave Združenih Držav, da se bo ljudstvo v deželi odzvalo navdušeno in s celim srcem po predložitvi dejstev vsakim potrebnim prošnjam za zmanjšanje porabljenega hrane, je bilo popolnoma upravičeno. Dokazali smo svojo zmožnost, ne le misliti v skup, marveč tudi skupaj delovati. Odziv ljudstva je vzrok za sedanja prošnja.

Naše delo še ni popolno. Vkljub izpodbudnim uspehom naših prizadev, vkljub dejstvu, da naši izvizi živil ne prestanjo naraščajo in se bližajo najmanjšim zahtevam v inozemstvu, je potreba obnovljene gorečnosti in prizadevnosti nujna. Dočim bi morali vsem zahtevam živilske uprave neprestano zadostovati, so gotove stvari, ki jih želimo poudariti ob tem času.

V slučaju mesa in mesenine so potrebe za izvoz v inozemstvo prav velike. Dočim je bilo aliirsko porabljenje zmanjšano povprečno 1/4 funta za osebo na teden, uživamo mi danes povprečno 3/4 funta za osebo na teden. Ta razdelitev je krivična. Sporazumljenje o teh dejstvih upraviči našo prošnja, da se porabljenje vseh vrst mesa, vsehviš kuretina, kolikor mogoče zmanjša na 2 funta na teden za osebo nad štiri leta starosti.

V slučaju sladkorja (cukra) smo v zadregi vsled potrebe, rabiti ladje za prevažanje naših vojakov in hrane za aliirance, in zato moramo rabiti sladkor z veliko varčnostjo. Poudariti moramo važnost shranjevanja in varčevanja v veliki meri med našim ljudstvom to poletje, in naš razpoložni

sladkor se mora hraniti v to svrho.

Ali položaj glede pšenice je najresnejši v živilskem zalaganju aliirskega sveta. Če hočemo zadostiti najmanjšim pšeničnim zahtevam naših armad in aliirskih ter trpečih milijonov v aliirskih deželah, se mora naše porabljenje pšenice v Združenih Državah do prihodnje žetve zmanjšati na približno eno tretjino navadnega porabljenja. Nedoumno je, da ne bi bili kos tej krizi. Za vsakega izmed nas, ki lahko osebno prispeva k olajšbi človeškega trpljenja, je to predpravnica, ne žrtve. Vsi sloji našega prebivalstva ne morejo nositi tega bremena enako. Tisti, ki opravljajo telesno delo, potrebujejo večjega krušnega deleža, nego tisti, ki sedijo med delom. Vseled neprestane ga vsakdanjega opravila žensk in gospodinji ter pomanjkanja domačih pekovskih polajškov zahtevajo mnoga gospodinjstva v velikih mestnih središčih že pripravljen živilski delež, kar je pekarski stalni Victory-hleb. Nadalje moramo neprestano paziti na posebne zahteve otrok in onemoglih ljudi.

Da zadostimo položaju v inozemstvu in preprečimo resno trpljenje doma, je neobhodno potrebno, da se vsi tisti, ki jim dovoljujejo okoliščine, zdržujejo pšenice in pšeničnih izdelkov vsake vrste do prihodnje žetve. Znano je in vse hvale vredno, da so mnoge organizacije in nekatere občine že sklenile, slediti ta načrt.

Upati je, da boste naznanili to svoji organizaciji in svoji občini, priporočujoč tistim, ki jim okoliščine dovoljujejo, da se nam pridružijo in zavzamejo to stališče.

HERBERT HOOVER.

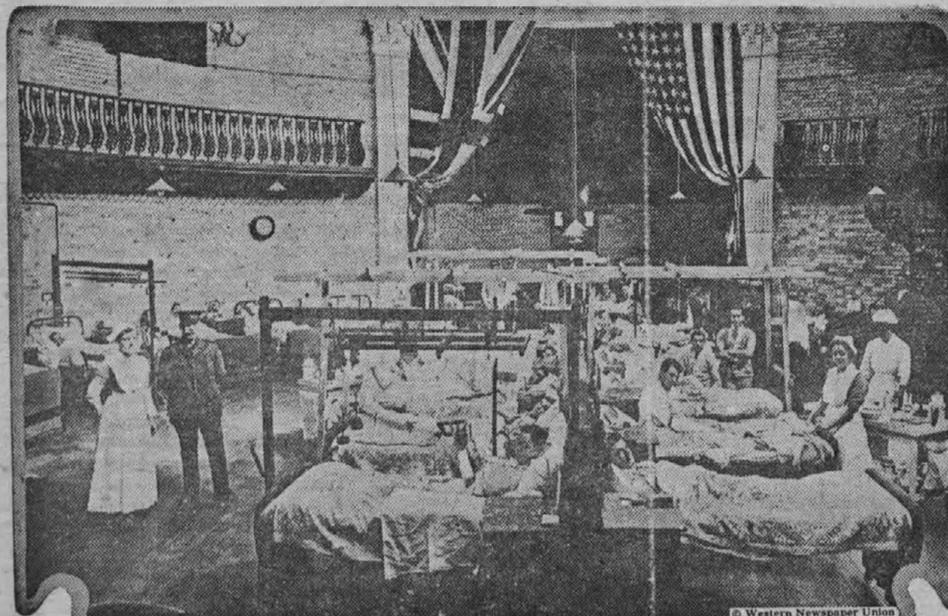
Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving

Chicago telefon 4313.

Northwestern telefon 412.

True translation filed with the post-master at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

V BOLNIŠNICI RDEČEGA KRIŽA V PAINGTONU.

Slika kaže sv. Jurija dvorano v bolnišnici Ameriškega Rdečega Križa v Paingtonu na Angleškem. Bolnišnica je popolnoma opremljena s krasnimi sobami in prijetno okolico.

Pod svobodnim solncem

Povest davnih dedov

SPISAL F. S. FINŽGAR

(Dalje.)

Koje Irena prebrala list, so postale njene globoke oči vlažne. Vse lice ji je bilo razpaljeno, prsi so se dvigale v radostnem razburjenju, prišla je Cirilo za glavo in dvignila k sebi ter jo strastno objela. Sužnja se ji je iztrgala, zaplakala je od radosti, pakleknila pred podobo Bogorodice in obljubila petero strogih postov v zahvalo, ker se je vzradovala njena gospodarica.

Irena je pa takoj v sveti pokorščini prižgala ob svetilki dehtečo plamenico in uničila pismo. Pepel pa je skrbno zbrala in ga spravila v zlat amulet, ki si ga je obesila na zlati verižici okoli vratu in ga čuvala kakor svejino.

Tri dni nista govorili Irena in Cirilo drugega kakor o Eparoditu in Iztoku. Šepetaje sta izgovarjali imeni pod te rebinto na vrtu — zvečer poklekali pred ikono Bogorodice in prebiral psalter. Le včasih se je dvignil strah pred prihodom Rustikovim. Ali to je bila samo drobna meglica, ki je hipoma minula pod žarkim solncem sreče.

Na večer tretjega dne so naznanili signali čuvajev povrat prefektov. Irena je hitela stricu nasproti v atrij in velela prižgati luči.

Rustikovo lice je bilo mračno in utrujeno. V Bizancu je ponočeval, iztrošil s prijatelji mnogo denarja in pot ga je tudi zmutila. Irena se je preplašila mrkega pogleda. Rustik je ni sprejel prijazno, ni segel po njeni roki, da bi jo potegnil k sebi in poljubil na čelo, kakor sicer.

„Za menoj!“ je velel osorno. Kakor splošen globlček je šla brezslušna za trdimi stičevimi koraki.

Ko sta bila v stanu, se je obrnil prefekt proti Ireni.

„Hinavka!“ Irena je vztrepetala, na lice sta ji pripekli dve solzi.

„Stric, zakaj si tako krut?“ „Hinavka!“ je ponovil še ostreje.

„Doma klečeplazil, bogomolka, v Bizancu si vlačugarila z barbari, s pogani Sramota!“

V Ireni se je prebudil ponos, ki ima korenine v neoskrbnjeni poštenosti. Zravnila se je, uprla oči v strica, solze so hipoma uschnile. Izpregovorila je ponosno:

„Kdor je govoril to, je brezstiden lažnivec! Moja vest je čista!“

„Ne govori, da ne izzoveš moje jeze! Skrunila si čast dvora, zavrgla ljubezen konjeniškega poveljnika Azbada — in lazila za poganom.“

„Azbada ne bom ljubila nikdar, ker se mi — stуди!“

„In vendar boš njegova žena! To je volja svete despojine — to je želja Azbada — to je moj ukaz!“

„Nikdar! Umrjem rajši!“

„V jutro se takoj vrneš na sveti dvor, odkoder si utekla. — Hinavka! Sedaj ne utečeš več, ker te bo čuval prefekt Rustik!“

Ireno je spreletela zana, kolena so se ji pošibila, in zgrudila se je pred stricem...

Počasi, v grozni boli so se ji izvili iz prs vzdihli:

„Stric... ne umori me — Usmili se me — o Kriste...“

Nato pa so onemlele njene ustnice, krčeviti stresljaji so gibali njeno telo...

Prihitiela je Cirila. Dva sužnja sta dvignila napol onesvečeno Leno in jo odnesli v njen kubikul.

PETNAJSTO POGAVLJE.

Vojska Slovencev se je po bitki z Anti vracala zamoglavno proti Svarunovemu gradišču, da opravi pod lipo obljubljene obete.

Ozračje so pretresali divji kriki, iz hrupavosti se je usipale bojne pesmi, drhal je od veselja pretepla med seboj od krvi. Sivi curkji pletočili in rajajočih mladecev so drli skozi loge in široke stepe. Goste gruče možakov so korakale s ponosnimi skoki skozi drn, nad glavami so zamahovali z okrvljenimi sekirami in kličali slavo pesve Perunu. Pastirji so v sredi gonili nagrabljeno, mukajočo goved Antov in se meketajoče trope ovac. Za čedami so omahovali čejni Anti, katere so Slovenci zarobili v boju. Zvezani, osramočeni in osuvani so stopali bratje — med brati, sužnji, — med svobodnimi.

Iztok je jezdil z Radom in s konjico za seboj v dolgem presleku za vojsko. Njegovo uho ni razločevalo besed pomeznih vzklikov. Čul je samo, kako se je valil pred njim radosti in zmagaj razbesneli veltok naroda, da je zemlja bobnela, da so gozdovi vršali in je ječal vzdub.

Zavedel je dobro, da je zmagal samo in Potolkel je Hune, razgnal Alane, zavezniki Antov, potolkel izdajavca Volka — bil je od vojske češčen in ljubljen — in vendar ni bilo veselja v njegovem srcu. S studom je gledal krvava kopja in počrnele sekire, katero je umazala bratska kri. Njemu se je tresla roka, ko je otrli meč ob

rosno travo, da je zbrisal z njega sledove, kateri so kričali, da je moral zamahniti po Volku — izdajavcu — a vendar bratu. Saj se ni rodila zločesta misel v Volkovi glavi. Vsejal jo je svražnik — Tunjuš.

Zato je jezdil Iztok molče — Njegov konj je povešal glavo, kakor bi čutil, da se tudi gospodarju usipajo dolgi lasje na čelo z razkrite glave, ki se je zamišljena dotikala z brado mrlzlega oklepa. Njegove misli so hrepelje vse in vse zbirale kakor solčni žarki krog edinega gorišča — kakor zedinji razprte braae, kako jih strne v močno vojsko in z njo pribori ugrabljenozemljo onstran Donave, udari še dalje preko Hema, zagrozi samemu Bizancu in poišče potem Ireno — da se z njo raduje življenje. Prisegel je pri nebu, pri vseh bogovih, pri belih kosteh svojih padlih bratov in pri Kristu katerega molí Irena, da ne leže k pokoju, dokler ne objame zopet Sloven v ljubezni Anta.

Ko se je bližala vojska gradišču, je naraščal hrup, ker so se vojniki pridružile devojke in žene. Kdorkoli je utegnil, je pustil kočo, ujel ovco ali kozičla, natočil medu v buče in hitel za vojniki, da praznuje v gradišču bučeče zmagoslavje.

Rado bo Iztokovi strani je tudi molčal. Toda njegova glava se ni klanjala na prsi. Na njegovem čelu ni bilo sence, v očeh niso plavale bridke misli. Šlema nis kinil z glave. Zadovoljno je gledal blesteči oklep, ki hite pevajoč nasproti zmagoslavni vojski. Na čelu cvetočega zbora je gledal Ljubino, ki zardeva, kakor bi plula zarja v njenem licu, ki podaja v venec zvite mladike bratu Iztoku in njemu, katerega je vzljubila hči slavnega Svaruna. Prešel je kratke radostendrove, ko ji radosten razkaže ovce in sajo očeta Bojana, ki bo vsa enkrat njegova last. Nehote je nategnil ob teh sladkih mislih povodec, da je zahrzal zrebec poti njim in udaril veselo s kopiti ob suho dračje, ki je pod nogami radostno zapokljalo in se lomilo.

Četrty dan odkar so zapustili bojišče, so se bližali Svarunovemu gradišču. Tolpa mladecev se je usula skozi soteske, hitela čez griče, da naznani prihod vojske. Veselje je kipel, ohripeli glasovi so udarjali v davorije, rogotrobci so z bučenjem trobenjem glušili pesmi, živina je žalostno mrcala, kakor bi slutila, da se bliža mestu, kjer pade na žrtvenike in umrje pod nožem v hrano vojnikom.

Ob solnčnem zatonu se je razširila pred vojsko dolina. Obdelano polje jo je pozdravilo.

Iztok se je zdrnil iz globokih misli. Šlem je potegnil na glavo, popravil si kodre, dal z mečem znamenje, in vsa konjenica je udrla za njim. Kravvo žolti žarki tonečega solnca so pordečili prnje in šleme, konji so zarazgetali. Po kratkem diru se je dvignila groblja pred njimi — vtrjtno Svarunišče. Pridržali so konje. Vse je strmelo nad grobljo in čakalo, kdaj se otvorijo vrata in se vsu- je skoznje zbor včenčanih devojk, pred njimi Radovan in sredi njih starosta vsvečeniški beli hišja.

Že so zavili prvi konjeniki navkreber vojska se je vsipala po dolini, ko se otvorijo vrata. Skozi nje sepojavi Radovan s plunko, za njim krlelo devojk. Rado je uprl oči v mladenke in iškal nje ega lica, nje ne be le haljice. Toda oba zaeno sta glasno vprašala — Iztok in Rado:

„Kaj je to? Morana!“

Deklice so nosile namesto cvetja žalno razpuščene lase po ramenih, Radovanova plunka je vzdihovala tako tako otožno da se je Iztoku srce krčilo.

„Kaj se je zgodilo? Če je umrl oče? — Ni ga v vrstah. Kje je Ljubinica? Tudi nje ni!“

Gnana konja sta prihala navkreber, da junaka zvesta čimprej o nesreči, ki je zadela gradišče. V tem so se že mladci z ek, ko tekli pred vojsko, razkropili med narod, Rogovi so hipoma utihnilji, davotije so zamrle, naokrog se je razlegal plač ženak — vojniki so obstali na mestu in gledali na grobljo gradišča, kjer se je bližal Iztoku starac Radovan.

Struna na plunki je onemela z zagnjenim, otožnim glasom, Radovan se je sklonil potrt in uničen pred Iztokom. Njegove oči so bile obokane.

„Kaj pa se je zgodilo, Radovan? Govori! Muč me strah — — —“

Zakaj ga nisi, Iztoc, moj sinko, zakaj ga nisi? O, zakaj sem ti branil

oj obesi nad mojo staro glavo!“

„Ne blebetaj! V meni vre! O kom govoriš?“

„O pesijanu, o kravjerepniku, o hudicu — o — oo — zakaj ga nisi?“

„Tunjuš je napal gradišče — očeta —“

„Kje je Ljubinica?“ je kričnil Rado in zaškrtal z zobmi:

„Ljubinica.“ je ponovil Iztok in stisnil ročnik.

„O — o ukradel jo je — —“

Radovan je zajokal kakor otrok in se sesedel ob poti. Junaka sta se spogledala in prebledela. Jezdecji so pritisnili za njima, bridka ves o ropu Ljubinice je šinila od ust do ust. Polagomaj se je oglasil stari Sloven:

„Za njim! Nad Hune!“

Kakor bi raztrgal te besede vsem iz duše, je zaorilo v bojnih vrstah in se točilo kakor val viharja krog gradišča:

„Za njim! Nad Hune! Pogibel jim! Smrt Hunom!“

Iztok in Rado sta odjezdila k Svarunu. Za njima so prihilelji vemožje in starejšine, Viljenec in Bojan in tova. Vse je pomilovalo Svaruna, ki je sedel na tnalu pred hišo in si otiral solze, ki so lile po dolgi bradi.

Iztok je pokleknil k očetu in ga prijel za roko. „Ne jokaj, oče! Strašno se osvetimo za Ljubinico.“

„Otmemo jo, starosta, če je še živa! Tale meč pa preseka Tunjuša — besa!“

Rado je potegnil za ročnik in dvignil meč iz nožnice. Po dvorišču je zagrmelo:

„Za njim! Nad Hune! Nad Tunjuša!“

Kriki so starca zdramilji, oprl se je ob Iztoka, razprostrl roke in izpregovoril ob grobni tihoti z votlim glasom:

„Naj so z vami bogovi, kakor so bili sedaj! Izvršimo obete v zahvalo!“

Kakor bi plaval duh preko dvorišča, je šel starac, oprt na sina in zeta skozi vrste vojniki iz gradišča na hribec pod lipo.

Na žrtveniku je zaplapolal ogenj. V vernem spoštovanju se je prihlulila in pripognila vesoljna vojska. Ob svitu plameňov so blestele haljice devojk, črne sence razpletelih las so ovijale molčeče svečnice s tiho grozo. Kakor bi zbor maščevalnih duhov pripljul na zemljo, da se ob žaru krvavih zubljev posvetuje o maščevarju nad Hunom.

Pod nebom se je dvigal duh žgavne daritve, Svarun je razprostrl roke, njegove ustnice so trepetale v molitvah.

Ko so bile dokončane daritve, ko je Svarun iz školjke nekaj požirkov daritvenega medu izpil, je izpregovoril starejšinam:

„Raduj se, narod! Bogovi so mi vrnili sina, tudi hčer, solnce starih dni, mi vrnejo! Raduj se, narod — raduj!“

Svarun se je vrnil v gradišče, po dolini so se posvetile srebrne lučke, zmeraj večje, dokler se niso razpalile v mogočne kresove. Vojska je zahrumela in zašumela, dvignila se je pesem, oglasil se je rog — v slavlju je utonila žalost.

V Svarunovem dvoru ni zavladalo bučeče veselje po zmagi. Starosta se je stisnil v kot na ovnovo kožo, glava mu je zlezla globoko na prsi. Podpreti jo je moral z uselimi rokami. Rado in Iztok, Velegost in Bojan so sedeli na plohih krog ognjišča. Pečena jag-njefina jim ni šla v slast, rožepice z medom ni krožila od rok do rok. Zumaj je vihral narod, ki hipoma zajoka, ki obupa in preklinja, pa — ena beseda, en dogodek, časa opojne pijače — v solznih očeh se posveti radost, jok se preglasi v smeh, vzdihli v veselo pesem.

Dolgo je molčala družba ob ognju zatopljena v bridke misli.

„Sin, slavno ste zmagali! Morana je žela. Peru je bil z vami.“

„Ni bila zetek prebogata za Morano. Prizanašali smo bratski krvi, oče!“

Svarun je povzdignil košate obrvi in s pogledom pohvalil Iztoka.

„Gorje narodu, če pognoji travnike z lastno krvjo. Ne bo pasel svojih čed po zelenicah. Sovrag pride in popase s-tujo čedo. Sin, če od očeta vse pozabiš, če se ne domisliš niti gomile, kamor zasusje moj preb, če se napa-tiš na jug, če odrine narod za solnčnem potu zatonu, ne pozabi teš edinih besed. Velik bo Sloven, bival bo v mirnih hišah, rejne bode njegove čede, svobodno solnce mu bo svetilo leto in dan, če bo složen z brati. Inače pride tujec, postavi mu peto na tilnik — in svobodni narod postane rob.“

Vsi so molčali. Tihlo palovanje ognja je dramilo molk. Iskre so poskakovale iz polen, presketnile nad ognjiščem in se potopile v dolge jezike zubljev, ki so kipel pod zajasto sleme. Svečanost, kakor bi govoril, pre- rok, je prevzela vsa sreca, ki so utri- pala hitreje in sklepala velike sklepe.

Tedaj je vstopil počasi, potrt, boje- če, kakor grešnik, Radovan. Komaj z očmi so se ozrli proti vratom. Nihče ni okrenil glave. Kakor ob daritvi se je sključil v kot in pritisnil roki na razgaljene prsi.

Svarun ga je pogledal in v njegovih očeh ni bilo jeze. „Radovan, pripove- luj o roparju! Duš me v prsih, za golt me še davi žalost. Ne morem sam!“

Iztok se je ozrl na straca-godca. V nečelnju je bil ošitek:

„Kaj je nisi čuval, branil?“

Radovan se je primaknil k ognjišču. Pri ognju se je zdel njegov obrez tudovito zguban in shujšan. Ko je izpregovoril, je bil glas tako plašen,

Abstracts of Title to all Real Estate in Will County.

Joliet Title and Gaurantee Co.

Kapital \$50,000.00.

Kadar kupite HIŠO ali ZEM-LJIŠČE, pridite, da Vam uredimo abstract.

Phones: 421 and 422.

CHAS. N. HOSSACK, Mgr.

114 N. Chicago St., Joliet, Ills.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMOĐK

Posebnost so naše

“The U. S.” 10c in “Meerschbaum” 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

C. W. Robson, Jr.

REAL ESTATE

LOANS and RENTING

INSURANCE OF ALL KINDS.

Phone 297.

Prodajam lote v Rockdale in okolici.

204 Woodruff Bldg. JOLIET, ILL.

Michael Terdich. Math. Terdich.

Chicago Phone 2502.

Terdich & Terdich

STARA SLOVENSKA GOSTILNA

Pivo, žganje, vino in vse vrste pijače dopeljemo na dom.

203 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AF NO, ZMET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMŌG.

Chicago telefon 50 N. W. telefon 215

STANDARD BUFFET

Svetlice & Tushek

517 N. CHICAGO ST., JOLIET.

Edina slovenska-hrvatska gostilna v osredju mesta.

Kadar se mudite na voga lu N. Chicagu in Cass St. vstopite k nam za okrep čila vseh vrst.

DOBRODOŠLI!

Alpentinktura za moške in ženske lase od katerih takoj prenehajo lasje odpadati in v šestih tednih krasni in gosti lasje popolnoma zrastejo in ne bodo odpadali niti osiveli. 1 flasa \$2. — Ako želite imeti v 6ih mesecih krasno in goste brke in brado, rabite takoj Alpen Pomado, lonček \$2. — Imate li sive lase? Rabite takoj Wahle's Brull tinkturo, od samo ene flase postanejo lasje v 6ih dneh popolnoma naradni, kakor niste v mladosti imeli; 1 flasa \$1.75. — Wahle's Fluid kateri odstrani reumatizem, trganje ali kostbol v rokah, nogah in križcih, popolnoma v 6ih dneh; flasa 2 dol. 50c. — Kurje oči ali bradavice na rokah ali nogah v 3 dneh popolnoma odstranili za samo 75 centov. — Za polne noge rabite Kneipov prašek, piše pot, odstrani slab diuh in ozobline, lašes 75c. — Eisa žauha zaceli vsako rano, opekline, bule, turve, grlate, kraste, lišaje v najkrajšem času, lonček \$1, večji lonček \$2. — Ta žauha je velika pomena za odrasle in otroke. V slaba ju potreba bi mogla imeti to žauho vsaka družina v hiši. Če želite imeti čisto belo in mlado lice se umivajte z Wahle's "Tar Soap" (milo), odstrani prišče, solnčnate pege in drugo nečistoš in obrnau, 3 kose za 75c. — Kateri bi moja zdravila brez uspeha rabili mu jamčim za \$5. Pri naročbi se priloži vsota v papirnatem denarju, če pa je manj kot dolar, se pa v znakmah po 25 v pisnu pošlje. Za vse drugo pišite po cenik, katerega pošljem zastonj.

JACOB WAHČIČ

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Rojaki in rojakinje! Kadar imate moške ali ženske obleke ali perila očistiti in gladiti, ne pozabite na našo slovensko firmo —

WILL COUNTY CLEANERS AND DYERS

S. KODIAK, lastnik.

Office and Works, 302-304 Walnut St. Joliet, Illinois.

Chicago tel. 3131. N. W. tel. 814.

Pokličite nas po telefonu in naš avtomobil odpelje in pripelje obleko na vaš dom. Naše cene so zmerne in delo garantiramo.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass Chicago Phone 4444, N. W. 483.

Oscar J. Stephen

Robe 801 in 808 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.

Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.

Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.

Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo Mesnica

Telefon 101. JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH

...Slovenska Gostilna...

vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Zaupno zdravilo dela čudeže

Skoro že 30 let se Trinerjeva zdravila uspešno rabijo z največjim zaupanjem. A to tudi radi pravega vzroka, ker zaupnost izdelovaltelja zasluži popolno zaupanje in čišlanje od strani številnih odjemalcev. Malo povišanje cen je sedanja potreba, da se ohrani zanesljiva vsebina izdelkov. Branili smo se dolgo zoper draginjo na vseh številnih potrebščinah naših, a novi vojni davek nam je spodbil še zadnji steber in morali smo cene nekoliko povišati. Vsak prijatelj Trinerjevih lekov priznava brez ugovora, da v sedanosti, ko moramo veliko več plačevati za potrebščine, in tudi lekarja stane stvar več, ni bilo mogoče draginji v okom priti. Zato pa bo vrednost Trinerjevih lekov povrnila odjemalcem vse kar več plačajo za nje.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

torej ima tako zaupanje in vseh med svetom, ker učini, da bol zgubi svoje stališče. Izmed vseh boleznij jih je devdeset odstotkov povzročenih in spočetih v želodecu. Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino očisti želodec in odstrani iz notranjščine drobovja vse nabrane nepotrebne in strupene snovi, ki so nekakšen brolg zlotvornih tvarin zavirajočih pravilno delovanje drobovja. Trinerjevi leki so prosti vsakršne nepotrebne mešanice in vsebujejo le potrebne zdravilne grenke koreninice ter krasno žareče rudeče vino. V zadevi zabasanosti, neprevadnosti, glavobola, pol-glavobola, nervoznosti, navadne slabosti, kakor tudi v želodčnih neprilikah, ki rade nadlegujejo ženske ob premehi žitja ali rudarje in druge delavce, ko delajo in vdihavajo plin, če rabite ta lek, boste našli v njem neprecenljivo vrednost. Dobite je v vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

in gotovo pomoč. Jako je dobro tudi v zadévah odrgnin in oteklin itd., tudi za drgnjenje živcev in za mazanje po kopanju nog. Dobite je v vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin

je izvrstno in prav prijetno zdravilo za navadno rabo znotraj. Posebno za izpiranje grla in ust; istotako za čiščenje ran, izpuščajev in drugih kožnih otvorov. Dobi se v

Jacob Mejak KROJAČ 205 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

JOSIP KLEPEC Javni Notar 10 let. skušnj

DR. A. MATIJACA SLOVENSKI ELEKTROPATJI ZDRAVNIK

LJUDSKA BANKA Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

POZOR! Zopet se je odprla sezona za postavljati hiše.

Slavnoznanani SLOVENSKI POP proti žeji — najbolje sredstvo

Naša velika in moderno urejena tiskarna izdeluje najhitreje in najkvalitetneje vse vrste tiskovine za slavna društva, cerkve in šole, trgovce in obrtnike, ter zasebnike.

(Nadaljevanje s 6. strani.) tako pobit, da se mu je Iztok začudil in se obrnil proti njemu.

so ga mrki pogledi, namršene obrvi, zgrbančena čela. "Kakor sem prisegel, tako se zgodilo..."

beli, ni bilo mogoče spustiti povodcev in pognati v skok. Ko so se soteska razširila, ko je razgrnil mesec pred njimi...

Carl Schreiber Chicago Phone 3496. 519 Marble St. Joliet, Illinois. SLOVENSKI BARVAR IN SLIKAR.

W. C. MOONEY PRAVDNIK-ADVOKAT. 4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Marko Belaich, DALMATINSKI BILLIARDS AND POOL ROOM. Mehke pijače in smodke.

NAZNANILO. Svojim znancem in prijateljem naznanjam, da sem se preselil v stare prostore, in sicer na 209 INDIANA STREET.

JOSIP LEGAN, GOSTILNIČAR, 209 Indiana Street. Joliet, Ill. Phone 4857.

MAT. OMOTA Slovenski krojač! Izdelujem obleke, vrhne suknje, popravilam, čistim in gladim moške in ženske obleke.

National Studio R. PAWLOSKI, lastnik. Izdeluje najlepše slike in se priporoča rojakom in rojakinjam ob priliki ženitovanj.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v MOJO GOSTILNO kjer boste najbolje postreženi.

ZAVAROVANJE ZA Zavarovanje proti požaru, mala in velika posojila pojdite k A. SCHOENSTEDT & CO.

R. F. KOMPARE SLOVENSKI PRAVNIK-ADVOKAT. V So. Chicago, Ill. Soba 218-9205 Commercial Ave.

Metropolitan Drug Store N. Chicago & Jackson St. Slovanska lekarna JOHNSONOV "BELLADONNA" OBLIŽI

Frank Juričič 1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

POEZIJE V PROZI. Ivan S. Turgenjev.

Sopernik.

Imel sem tovariša-sopernika; ne glede na to, ne v službi ali v ljubezni; najini nazori niso se v ničnem strinjali, in vsakokrat, kadar sva se srečala — pripravila sva se brez konca in kraja.

Prepirala sva se ov sem: o umetnosti, o veri, o veda, o zemskem in nadzemskem — osobito o nadzemskem življenju.

On je bil veren in sanjav človek. Nekdaj mi reče: "Ti sev semu smeješ; no ako jaz umrem pred teboj, oglašim se pri tebi iz onega sveta... Vidim, ali se hočeš tudi tedaj smejati."

In v istini, umrl je pred menoj, še mlad; prošla so leta — in jaz sem pozabil na njegovo obljubo — na njegovo grožnjo.

Nekdaj po noči ležal sem v postelji — in nisem mogel, da, jaz nisem hotel zaspati.

V sobi ni bilo ne temno, ne svetlo; zrl sem v sivi polumrak.

In hipoma se mi je dozdevalo, da med dvema oknomi stoji moj sopernik — in tiho in žalostno maje z glavo od zgoraj dol.

Jaz se nisem prestrašil, — celo ne začudil... Zlehkla dvignovši se in podprt na komolec, zrl sem še otrejše v podobo, katera mi se je nepričakovano prikazala.

On še nadalje maje z glavo.

— Kaj? — izpregovorim jaz konečno. — Ti zmajuješ? ali žaluješ? — Kaj je to? Svarilo ali očitjanje?... Ali mi hočeš razumeti dati, da si imel prav? Da oba nisva imela prav? Kaj skušaš ti? Muke pekla? Ali blaženstva raja? Izpregovori vsaj besedo.

Moj sopernik pa ni dal ne jednega glasu od sebe — in samo kakor preje majal je žalostno in pokorno — od zgoraj dol.

Jaz sem se zasmejal... on je izginol...

Meseca februarja 1878.

Prosjak.

Šetam se po ulici... prosjak, slaboten starček ustavi me.

Unetih, solznih oči, osinelih ustnic, njegove krpe so nečiste, kakor njegove rane. O kako grdo je obglodala revščina to nesrečno bitje!

On mi pomoli svojo rudeče-otečeno umazano roko, on vzdihuje in stoka, ko me prosi miloščine.

Jaz iščem in iščem po vsih žepih... Ni mošnje, ni ure, celo rute ne. ... Jaz nisem ničesar seboj zvel.

Prosjak pa je vže čakal... in slaba roka njegova, katero mi je pomolil, — se je tresla in omahovala.

Ves zmeden in preplasen stisnem mu krepko to umazano, tresočo se roko...

"Ne zameri, brat, ničesar nimam pri sebi, brat!"

Prosjak obrne v mene svoje unete oči, njegove usinele ustnice se smehljajo — in on stiska moje, od mrzga otrpene prste.

Dobro tako, brat! — izpregovori on — tudi za to lepa hvala! Tudi to, brate, je miloščina!

Jaz sem pa v tem trenutku zavedel, da sem tudi jaz prijel miloščine od svojega brata.

Meseca februarja 1878.

"Čul bodeš sodbo butca"

"Čul bodeš sodbo butca..." Ti si vselej govoril resnico, veliki naš pesnik; govoril si jo tudi za ta slučaj.

"Sodba butca in smeh množice..." Kdo ni izkusil tega in one?

Vse ne more — in mora prenašati; a kdor je močan — naj je prezira!

Alinčkateri udarci bridko segajo v samo srce... Človek je storil vse, kar je mogel; trudil se je, z ljubeznijo, pošteno...

Poštene duše pa se nevoljno odvrčajo odnjega; poštna lica nevoljne zagore, kadar se imenuje njega ime. "Od daj se! Pojdi proč!" kriče mu poštini mladi glasovi. — "Mi ne potrebujemo ne tebe, ne tvojega truda; ti onečiščiš naš dom — ti nas ne poznaš in ne razumeš... Ti si naš sovražnik!"

Kaj je tedaj storil temu človeku? On naj se še dalje trudi, naj ne kosa opravičiti se — in naj celo ne pričakuje pravične sodbe.

Nekdaj so kmetovalci proklinjali popjotnika, ki jim je prinesel krompir, kot nadomestilo za kruh, vsakdanjo hrano reveža... Oni so mu izbili dragoceni dar iz rok, katere je proti njimi raztegnol, vrgli ga v blato in teptali ga z nogami.

Sedaj se žive o njem — in ne vedo celo imena svojemu dobroniku.

Naj bo! Kaj jim je do njegovega imena? On, če tudi brezimen, čuva jih glada.

Trudimo se, da nam boče to, kar prinesemo, gotovo tudi koristna jed. Grenko je popravičeno očitjanje iz

ust ljudij, katere ljubiš... No prenesti moramo i to!...

"Bij me! pa slušaj me!" — govoril je atenski vojskovodja spartanskemu. "Bij me — a bodi zdrav in sit!" govoriti moramo mi.

Meseca februarja 1878.

Zadovoljnej.

Po ulici stolice skakaje stopa še mlad človek. — Njegovo kretanje je veselo, živo, oči se svete, ustnice smehljajo in prijetno se rudeči vzburjeno lice... Ves je — zadovoljnost in radost.

Kaj se mu jepripetilo? Mu je li pripala dedovina. So ga li povikšali v častnej službi? Ali je — oprostite — dobro zajuterkoval — in čuti čut zdravja, čut nasičene moči iv vsih svojih udih? Menda mu vendar niso obesili okoli vratu krasnega osmerokotnega križa tvojega, o poljski kralj Stanislaw!

Ne. On si je zmisllil, kako boče obrekoval znanca, razširjeval je to obrekovanje izkrbno, in ul je baš to obrekovanje iz ust drugega znanca — in mu je sam verjel.

O kako zadovoljen, da celo dober je v tem trenutku ta mil, mnogo-obetajoči mladi človek!

Meseca februarja 1878.

Pravilno življenje.

Ako jo hočete svojemu sovražniku dobro zasoliti in mu škoditi, rekel mi je ne premeten človek — očitajte mu slabe lastnosti in napake, katere imate sami na sebi. — Bodite nevoljni... in očitajte!

Prvič — mislili bodo potem drugi, da v vas ni te napake.

Drugič — vaša nevolja more biti celo odkritosrčna... Vi morete s "im očitjanjem koristiti vlastnej vesti.

Ako ste vi, n. pr., renegat — očitajte nasprotniku, da nima nobenega prepričanja.

Ako ste vi sami hlapčevska duša — očitajte mu, da je lekap... lekap civilizacije, Evrope, socializma!

— Reči se sme tudi: lakaj brez-lakajstva! — opazim jaz.

— Tudi to je mogoče — odgovori mi premeteni človek.

Meseca februarja 187.

Konec sveta.

Sen.

Zdelo mi se je, da sem nekde v Rusiji, na samotnem kraju, v priprostej kmetiškej hiši.

Soba je velika, nizka, s tremi okni; stene so pobeljene; pohijša ni. Pred hišo je gola ravnina; polagoma pada je razprostira se v daljavo, sivo jednolično nebo visi nad njo, kakor zagrinjalo.

Jaz nisem sam; kakih deset ljudij je z menoj v sobi. Vsi navadni ljudje, priproto oblečeni, molče hodijo gori in dol, nekako plazeče. Jeden se umika drugemu, — in vendar neprestano menjavo vzemirljivje poglede. Ne jeden ne zna, po kaj je prišel v hišo, in kakoršni ljudje so z njim? Na vsih obrazih je nemirnobupnost... vsi po prsti pohajajo k oknom ter pazljivo gledajo, kakor da kaj pričakujejo od zvenaj.

Potem zopet brode gori in dol. Mej nami vrti se deček malilne vzrasti; od časa do časa zastoče s tenkim jednomernim glasom: "Oče, bojim se!" — in tudi jaz se začnem bati... zakaj? sam ne vem. Samo to čutim, da pride in da se bliža velika, velika nesreča.

Deček pa ne neha — ne neha stokati. Ah, kako bi ušel od tod! ako je zaduho! Kako ustrudljivo! Kako težko!... Uiti pa ni mogoče.

To nebo je kakor mrtvaško obláčilo. Še vetra ni... Je li mrl zrak ali kaj? Hipoma skoči deček k oknu ter zakriči s tih vže žalostnim glasom: "Glej te! glejte zemlja se je udrla!"

"Kako? udála?" — Da, preje je bila pred hišo ravnina — a sedaj stoji hiša na vrhu strašne gore! — Obzor je pal, pal je dol — a od hiše zeva navpik, razklan, črn prepad.

Mi vsi hitimo k oknom... Od straha oledene srca naša... "Glej... glej!" — zašepeta moj sošed.

In glej, po vsej daljnjej zemlji giblje se nekaj; vzdiguje se in padajo okrogli holmci.

"To je — morje!" šine nam vsim v jeden in isti trenotek v glavo. — "Vsak čas nas zatopi... Le kako more tako rasti in se vzdigovati? Na to pečino?"

In vendar narašča, velikansko narašča... To niso več posamezni holmci, ki se mečejo v daljavo... Jeden nepretrgan, velikanski val obdaja vsa pečino obzorja.

On leti, leti na nas! — Mrzlim viharjem hiti in vrti se kakor tema peklenska. Vse zatrepeče okoli — a tam v tej letedej gromadi, treska in grmi in čuje se tisočeno glasno, železno lajanje.

Ha! ako šumenje in rjovanje! Zemlja ta tuli sama od strahu... Njen konec, konec vsemu!

Deček še enkrat zastoka... Jaz se hočem okleniti tovariša — mi pa smo vže vsi stlačeni, pokopani, potopljeni, odneseni od tega, kakor mastilo črne-

ga, ledenega, gromčega vala! Tema... večna tema!

Jaz se zbudim in komaj zasopljem! Meseca marca 1878.

Črepinje.

Raskošna, krasno razsvetljena dvorana; mnogo kavalirjev in dam.

Vsa lica so ozivljena, pogovori so živili... Razgovarjajo se živo o nekaj slavnej pevkinji. Slave jo kot veličastno, nesmrtno... O kako lepo je ona sinoči pela svoj zadnji gostolevek (triller).

In hipoma — kakor po migljaji čarodenejnega žezla — zleti se vsih glav in se vsih lic tanka odeja kože — in takoj pokaže se mrtvaška bledina črepinj, in razgaljeno dlesno in čeljusti lesketajo se kakor smej (siv) cin.

Se strahom gledal sem, kako so se dvigala in gibaca to dlesno in čeljusti, — kako so ee vrtele, lasketaje se pri svitu lamp in sveče te grčave koščene kroglje — in kako so sevnjih vrtele druge, manjše kroglje — upalih očaj.

Jaz nisem upal dotakniti se lastnega lica, ne upal v zrcalu pogledati na sebe.

Črepinje so se pa vrtile kakor preje... In sprejnimj prasketanjem, lesketaje se izza škripajočih zob, kakor rudeče krpe, blebetali so urni jeziki o tem, čudovito, kako neposnemljivo je nesmrtna... da nesmrtna pevkinja izpela svoj poslednji gostolevek.

Meseca aprila 1878.

(Nadaljevanje s 5 strani.)

— Navzoči so bili ljudje od Zrmanja da Zemuna. — Zaključeno je bilo, da se osnuje "Hrvatska nakladna zadruga", izvoljen je bil razširjen osrednji odbor, ki ima v mnujih slučajih nadomestovati celo svet, stranke same, konečno pa je bila sprejeta resolucija, katero priobčujemo po "Hrvatski Državi" v celoti:

"ZBOROVANJE STARČEVIČEVE STRANKE PRAVA DNE 5. JUNIJA 1918 V ZAGREBU.

sprejema v skladu z bistvenimi temeljnimi načeli stranke od leta 1861., v katerih je postavljena zahteva hrvatskega naroda po svobodni, neodvisni in zjedinjeni narodni državi kakor tudi v skladu z bistvenimi načeli adrese Starčevičeve stranke Prava od 5. marca 1917., (ena vrsta zaplenjena) in izjave saborskega kluba Starčevičeve stranke prava v hrvatskem saboru od 5. junija 1917. (skoro cela vrsta zaplenjena) sledeča načela kot osnovo za svoje nadaljnje delovanje:

I.

Narod Hrvatov Srbov in Slovencev je pod tremi imeni eden in isti narod. Dosledno temu opirajoč se na pravico narodnega samoodločevanja, (cela vrsta zaplenjena.)

1. Zahtevamo (par besed zaplenjenih) zjedinenje in svobo v narodni državi Slovencev, Hrvatov in Srbov, v kateri bodo narodne posebnosti troimenega edinstvenega naroda ohranjene in osigurane državopravne kontinuitete zgodovinsko-političnih teritorijev. Opirajoč se konečno na zgodovinsko hrvatsko državno pravo, zahtevamo ohranitev kontinuitete hrvatske državnosti.

2. Zahtevamo za državo Slovencev, Hrvatov in Srbov vse ozemlje, na kate nem prebiva naš narod in nepretrgani kontinuiteti, z jamstvom kulturne samopouporavnave tujenarodnim manjšinam. Temu našemu narodnemu teritoriju pripadajo neobljive obale, luke in otoki severnega in vzhodnega Jadrana.

3. Zahtevamo urejeno na načelih državljanske svobode in demokratske sosooprave ter prevne in družabne enakosti, to je možnost gospodarskega obstanka in popolnega prosvetnega in družabnega razvoja vseh državljanov.

II.

Svet Starčevičeve stranke Prava, uvažujoč, da je naš narod skoro izključno poljedelski narod, da je pa Starčevičeva stranka prava po svoji ogromni večini stranka seljskov-pojedelecev, naglašuje, da bo Starčevičeva stranka prava posvetila svoje sile organizaciji in napredu hrvatskega kmetkega in poljedelskega stanu in da bo zahtevala, da bo tudi cela gospodarska-družabna organizacija države povedena v skladu s tem temeljnim in načelnim stališčem stranke.

III.

Svet Starčevičeve stranke prava, zbran dne 5. junija 1918, izreka, potem ko je slišal poročilo o delovanju stranke, vodstvu in saborskemu klubu Starčevičeve stranke prava soglasno svoje odobranje za dosedanje delovanje in popolno zaupnico za nadaljnjo delovanje v dosedanjem pravcu.

IV.

Svet Starčevičeve stranke, zbran 5. junija odobrava: I. delovanje vodstva Starčevičeve stranke prava za kan centralijo vseh neodvisnih in nekompromitiranih narodih, alementov ter pooblastitje orednji odbor za nadaljnje delovanje v smislu poročila zagrebeškega sestanka v dne 2. in 3. marca t. l., 2. delovanje vodstva Starčevičeve stranke prava."

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Srca našega naroda so danes v Pragi. S svojimi zastopniki obnavlja naše ljudstvo češkemu narodu danes prisego: s Teboj do konca, s Teboj do zmage. S Teboj rajše v smrt nego v nečastno robstvo.

True translation filed with the post master at Joliet, Ill., on August 2, 1918, as required by the act of October 6 1917

Skupne nemške izgube.

Pariz, 31. jul. — Nemške izgube od začetka vojne so dosegle 4,760,000, po cenitvah, ki jih je objavil tukaj danes "L'Homme Libre", časopis prvega ministra Clemenceau. Nemci imajo sedaj 5,430,000, je rečeno, od katerih je 4,000,000 na zapadni fronti. Časopis ceni, da so bile od meseca marca nemške izgube poldrugi milijon, od katerih je milijon onesposobljenih za boj.

prehladih

PAIN-EXPELLER

Jedino pravi s varstveno znakom sidra. 350, in 650. v lekarnah in naravnost od F. AD. RICHTER & CO. 24-80 Washington Street, New York, N. Y.

MALI OGLASI.

KJE SE NAHAJA PETER ŽUPANČIČ,

doma iz Krasinca, številka 18, Občina Podzemelj. Pred 13 letih je bival v Reading, Pa., potem se je preselilv Tower, Minn. Že kateri izmed cenjenih rojakov ve za njegov naslov, naj ga naznani ali naj se sam oglasi bratoma—Martinu in Michaelu Zupančič, 4909 Plum Alley, Pittsburgh, Pa 70-3t.

NA PRODAJ—10 AKROV FARMA

s fino hišo, hlevom, vse first class. Vrt ima 250 sadnih dveves. Prodaja se ceneje kot je stalo novo, ker se seli lastnik. Več pove A. Nemanich & Son, 1002 N. Chicago St. Joliet. 69-4t.

POTREBUJEM SEKAČEV (WOOD

choppers. Plačam po \$275 od corda, 4 1/2 feet. Lepa šuma. Dela za 2 leti. Več pove Jerry Laurič, 208 Jackson St., Joliet, Ill. 69-4t.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

e dobitjo najboljše sveže in preka-jene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v naši mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

27 N. W. Phone 1113.

VI LAHKO PRISTOPITE

v naše veliko društvo, istotako vaša vsa nad 16 let stara družina ne glede če bivate v Jolietu ali kje drugje. Ako hoče pristopiti, oglašite se, ali pišite tajniku. Pismu je priložiti \$1.00, ki se potem vračuna k vplačilu, ko ste sprejet. Če niste sprejeti se vam denar vrne. Na sejo ne rabite priti. K zdravniku greste v svojem mestu.

DOLŽNI STE

zaradi svoje žene in otrok, da se bolj zavarujete za slučaj bolezni ali smrti, da ne bodo žena in otroci trpeli pomanjkanje radi vaše nemarnosti, zato zdaj dokler ste še zdrav pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu

Društvo Sv. Družine

(The Holy Family Society) 7tev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1918.

Predsednik.....George Stonich. Podpredsednik.....Stephen Kukar. Tajnik.....Jos. Klepec. 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill. Zapisnikar.....John Barbich. Blagajnik.....Anton Nemanich st. Bolniški načelnik.....Nick Jurjevich. Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki: John N. Pasdertz, Joseph Težak, John Stublar.

To društvo sprejema rojake in rojakinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D. za malo mesečnino. Tudi člani-vojaki so delžni v bolezni cele podpore in cele smrtine.

To društvo ima že nad \$3,000.00 v bolniški blagajni in je do zdaj že izplačalo skupaj 4606.00 dolarjev bolniške podpore članom(icam). Kdor plača takoj ob pristopu \$3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo ob 1. uri pop. v stari šoli. Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se oglasi pri tajniku ali katerem drugem odborniku.

Slovenske Gospodinje

so prepričane, da dobijo pri meni najboljše, najčistejše in najcenejše

meso, grocerije

IN KRANJSKE KLOBASE

istotako vse vrste drugo sveže in pakirano meso ter vse druge predmete ki spadajo v področje mesarske in grocerijske obrti.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam.

Spoštovanjem

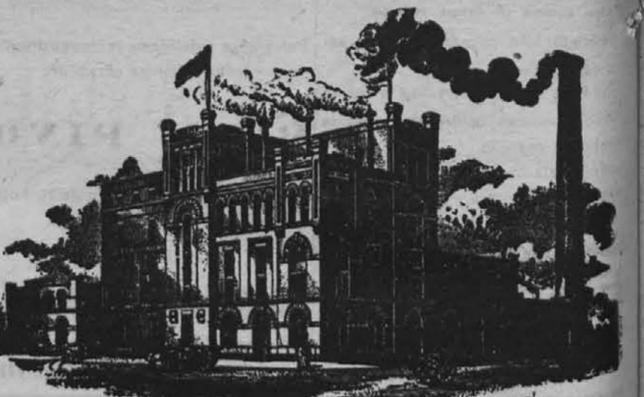
John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917. Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

College of Saint Thomas

SAINT PAUL, MINNESOTA Under the Control and Direction of Archbishop Ireland Collegiate, Academic, Commercial and Preparatory Courses A COLLEGE COMBINING FINEST CATHOLIC TRAINING WITH MILITARY DISCIPLINE

Designated by War Department as "Honor School" — A distinction reserved to ten best Military Schools in the United States Splendid Buildings, Grounds, Library and Equipment Junior and Senior Divisions of the Reserve Officers' Training Corps. Eight hundred and forty-two students reentered last year. For catalog address Very Rev. H. Moynihan, D. D. Pres.

Fred Lehning Brewing Co. JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Phones: 26. JOLIET, ILLINOIS.

Narocite zaboj steklenic novega piva,

ki se imenuje

Eagle Brew

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

OBA TELEFONA 405 South Bluff Street JOLIET, ILLINOIS